

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ๖ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผู้พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวทางการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรค รวมถึงสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของบุคลากรสาย ๖ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นรวม 99 ราย และได้นำเสนอผลการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.9 และเพศหญิงมีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 99 ราย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศชายยังคงมีความสำคัญในการเป็นผู้นำครอบครัว อีกทั้งหน้าที่การงานของบุคลากรสาย ๖ มีความเหมาะสมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	91	91.9
หญิง	8	8.1
รวม	99	100.0

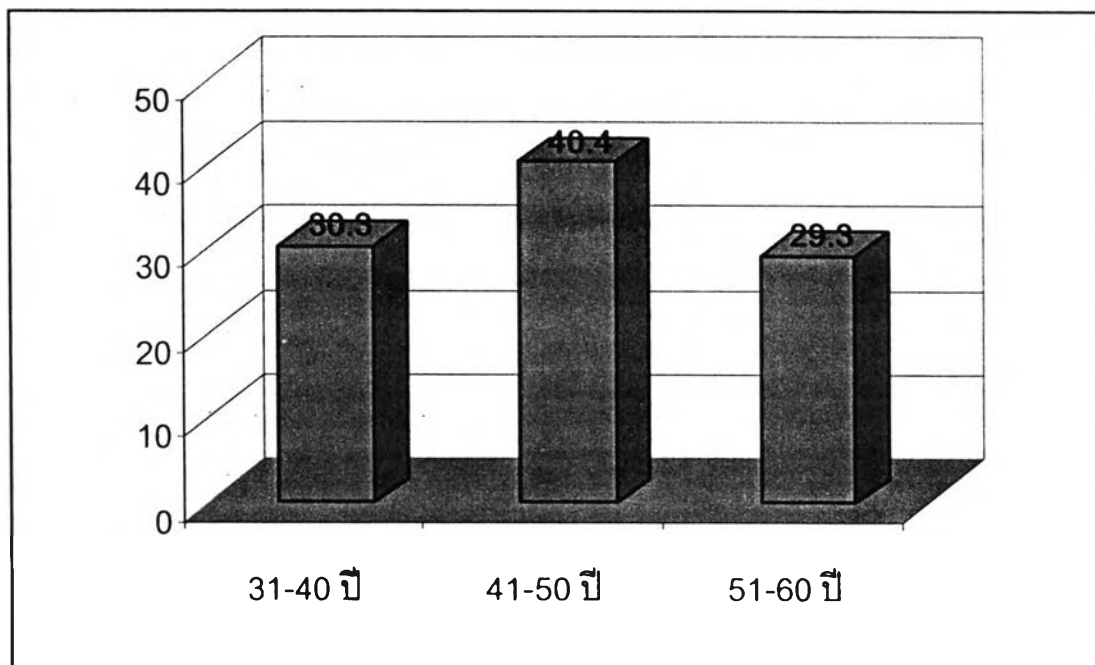
2. อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนกลางซึ่งมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากถึง 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 30 ราย และ 51-60 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 และ 29.3 ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้มีจำนวนค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก (ตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
31-40 ปี	30	30.3
41-50 ปี	40	40.4
51-60 ปี	29	29.3
รวม	99	100.0

แผนภูมิที่ 5.1 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

3. สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0 รองลงมาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่จำนวน 4 ราย และเป็นโสดจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และ 3.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 แสดงสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	3	3.0
สมรส	92	93.0
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	4	4.0
รวม	99	100.0

4. จำนวนสมาชิกของครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างมักพักอาศัยเป็นครอบครัวจึงมีสมาชิกตั้งแต่สองคนขึ้นไป ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย 3.61 คน ครอบครัวโดยส่วนใหญ่มีขนาดครอบครัวที่ไม่ใหญ่มากนักคือ จะมีสมาชิก 3 คน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา มีสมาชิกประมาณ 4 คน จำนวน 32 ราย และ 5 คน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3 และ 12.1 ตามลำดับ ครอบครัวที่มีสมาชิกมากที่สุดคือ 8 คน มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 สภาพครอบครัวส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ มีเพียงพ่อ แม่ และลูก (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนสมาชิกของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนสมาชิกของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	2	2.0
2 คน	10	10.1
3 คน	38	38.4
4 คน	32	32.3
5 คน	12	12.1
6 คน	3	3.0
7 คน	1	1.0
8 คน	1	1.0
รวม	99	100.0
ขนาดครัวเรือนเฉลี่ย (คน)	3.61	

5. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ ประถมศึกษาจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.3 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าจำนวน 7 ราย และระดับอาชีวศึกษาจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 3.0 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่ไม่สูงมากนัก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้ระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างต่ำด้วย (ตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	61	61.6
อาชีวศึกษา	3	3.0
มัธยมศึกษา	28	28.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	7	7.1
รวม	99	100.0

6. อาชีพของผู้มีรายได้หลัก

จากการศึกษาสามารถแบ่งอาชีพของบุคลากรสาย ก ซึ่งเป็นผู้มีรายได้หลักของครัวเรือนได้เป็น 4 กลุ่ม อาชีพส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาเป็นพนักงานขับรถจำนวน 21 ราย นักการภารโรงจำนวน 20 ราย ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.2 และ 20.2 ตามลำดับ ส่วนที่น้อยที่สุดเป็นพนักงานบริการทั่วไปจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.1 (ตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6 แสดงอาชีพของผู้มีรายได้หลักของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของผู้มีรายได้หลัก	จำนวน	ร้อยละ
นักการภารโรง	20	20.2
พนักงานรักษาความปลอดภัย	45	45.5
พนักงานขับรถ	21	21.2
พนักงานบริการทั่วไป	13	13.1
รวม	99	100.0

7. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

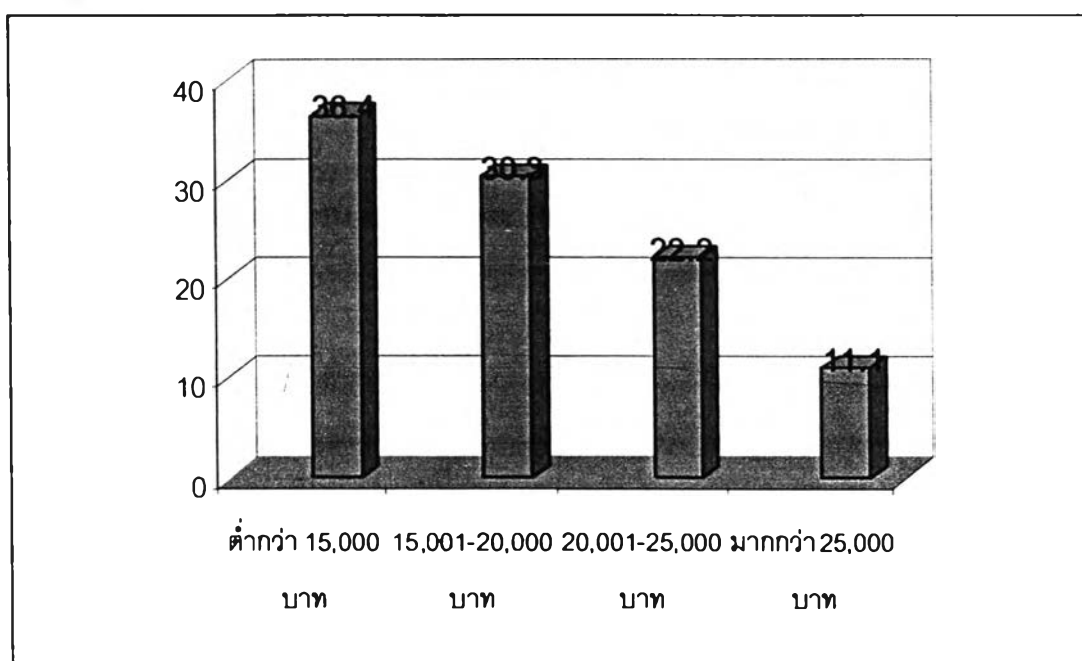
รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 ส่วนรายได้ที่อยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท มีจำนวน 22 ราย และมีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 11.1 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ เมื่อระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนเพิ่มสูงขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีรายได้น้อยตามการจัดกลุ่มของการเคหะแห่งชาติ (ตารางที่ 5.7)

รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 28.3 (แผนภูมิที่ 5.2)

ตารางที่ 5.7 แสดงรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	36	36.4
15,001-20,000 บาท	30	30.3
20,001-25,000 บาท	22	22.2
มากกว่า 25,000 บาท	11	11.1
รวม	99	100.0

แผนภูมิที่ 5.2 แสดงรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

8. รายได้พิเศษของครอบครัวต่อเดือน

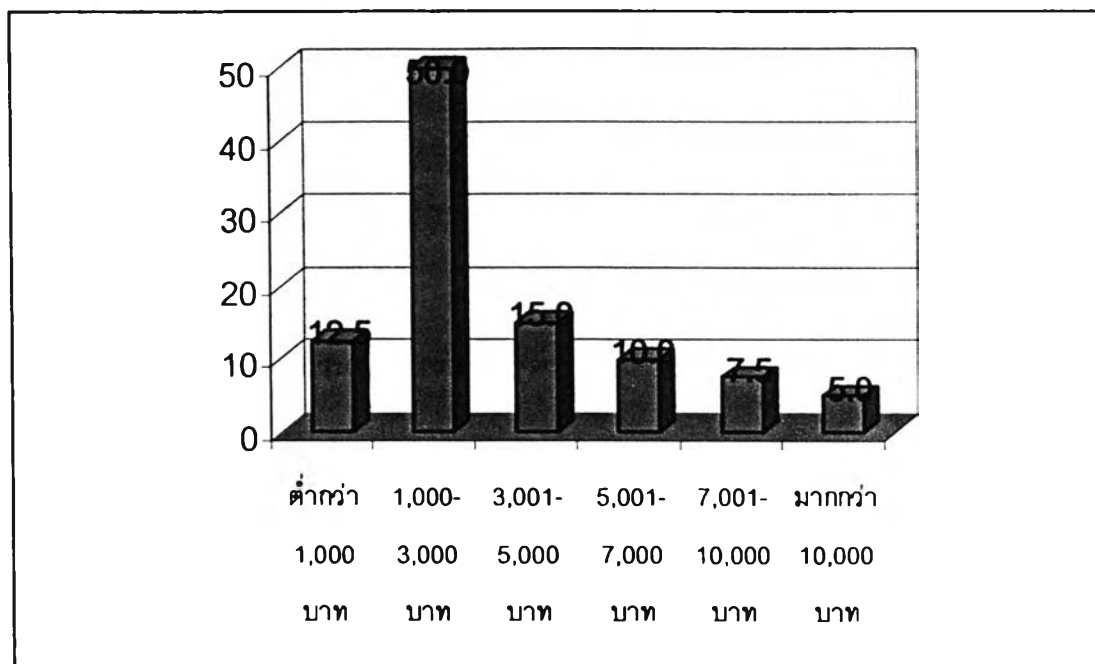
รายได้พิเศษของครอบครัวต่อเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.6 ไม่มีรายได้พิเศษต่อเดือน มีเพียงจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.4 ที่มีรายได้พิเศษต่อเดือนโดยมาจากการทำงานนอกเวลามากที่สุดถึงร้อยละ 62.5 รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 30.0 และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 7.5 (ตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8 แสดงรายได้พิเศษของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้พิเศษของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
มี	40	40.4
ไม่มี	59	59.6
รวม	99	100.0
แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานนอกเวลา	25	62.5
รับจ้างทั่วไป	12	30.0
ค้าขาย	3	7.5
รวม	40	100.0
รายได้พิเศษโดยประมาณต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	5	12.5
1,000-3,000 บาท	20	50.0
3,001-5,000 บาท	6	15.0
5,001-7,000 บาท	4	10.0
7,001-10,000 บาท	3	7.5
มากกว่า 10,000 บาท	2	5.0
รวม	40	100.0

สำหรับรายได้พิเศษในแต่ละเดือนนั้นมีจำนวนไม่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับรายได้พิเศษอยู่ในช่วงระหว่าง 1,000-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.0 และต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.5 (แผนภูมิที่ 5.3)

แผนภูมิที่ 5.3 แสดงรายได้พิเศษของครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

9. รายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

รายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคาดการณ์ถึงรายได้ในอนาคตที่ตนจะได้รับจำนวน 84 ราย หรือคิดเป็น 84.9 ส่วนอีกจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.1 คาดว่าตนไม่มีรายได้ที่จะได้รับในอนาคต มีเพียงจำนวน 1 รายที่ไม่ทราบแน่นอนถึงรายได้ที่จะได้ในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 1.0

จากกลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าจะได้รับรายได้ในอนาคตจำนวน 84 ราย โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะได้รับจากเงินบำเหน็จ/บำนาญร้อยละ 71.6 รองลงมาจะได้รับเงินจากสหกรณ์ร้อยละ 25.7 และได้รับเงินจากแหล่งอื่นๆ อีกร้อยละ 2.7 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคาดการณ์ถึงรายได้ในอนาคตซึ่งถือว่าเป็นลำดับขั้นที่ 1 ในกระบวนการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ตามแนวคิดของ Larry R. Lang โดยเป็นการแสดงถึงแหล่งเงินและรายได้ที่คาดว่าจะได้ในอนาคต (ตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.9 แสดงรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
มี	84	84.9
ไม่มี	14	14.1
ไม่ทราบ	1	1.0
รวม	99	100.0
แหล่งที่มาของรายได้ในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
เงินบำเหน็จ/บำนาญ	78	71.6
เงินจากสหกรณ์	28	25.7
อื่นๆ	3	2.7
รวม	109*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

10. ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักอาศัยในหอพักสวัสดิการต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักอาศัยในหอพักสวัสดิการต่อเดือนพบว่า ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยในหอพักสวัสดิการค่อนข้างต่ำ โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงระหว่าง 500-1,000 บาทจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาอยู่ระหว่าง 1,001-1,500 บาทจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 และต่ำกว่า 500 บาทจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันต่อเดือนลงได้ ทำให้มีเงินเหลือพอที่จะนำไปซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ ซึ่งมีบุคลากรจำนวนมากที่มีความต้องการพักอาศัยภายในหอพักสวัสดิการ (ตารางที่ 5.10)

ตารางที่ 5.10 แสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท	4	4.0
500-1,000 บาท	71	71.8
1,001-1,500 บาท	19	19.2
1,501-2,000 บาท	3	3.0
มากกว่า 2,000 บาท	2	2.0
รวม	99	100.0

11. ความเพียงพอของรายได้กับรายจ่ายต่อเดือน

จากการศึกษาถึงรายได้และรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 53 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 53.5 มีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายต่อเดือน ส่วนอีกจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.5 มีปัญหาด้านรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายจำนวน 46 ราย มีวิธีการแก้ปัญหาโดยการกู้สหกรณ์เพิ่มร้อยละ 54.1 รองลงมาแก้ปัญหาด้วยการกู้เงินนอกระบบร้อยละ 24.6 และแก้ปัญหาด้วยการหารายได้พิเศษเพิ่มร้อยละ 21.3 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าบุคลากรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการเพิ่มภาระหนี้สินที่มากขึ้นให้กับตนเอง ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอาจส่งผลกระทบต่อสภาพการเงินในอนาคตของกลุ่มตัวอย่างได้ (ตารางที่ 5.11)

ตารางที่ 5.11 แสดงความเพียงพอของรายได้กับรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เพียงพอกับรายจ่ายหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	53	53.5
ไม่เพียงพอ	46	46.5
รวม	99	100.0
วิธีการแก้ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
กู้สหกรณ์เพิ่ม	33	54.1
กู้นอกระบบ	15	24.6
หารายได้พิเศษเพิ่ม	13	21.3
รวม	61*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

12. ภูมิลำเนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.8 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ส่วนอีกจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.2 เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ สามารถจำแนกตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 41.0 ภาคกลางร้อยละ 39.7 ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก ร้อยละ 9.0 และภาคใต้ร้อยละ 1.3 (ตารางที่ 5.12)

ตารางที่ 5.12 แสดงภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กทม.และปริมณฑล	21	21.2
จังหวัดอื่นๆ	78	78.8
รวม	99	100.0
จังหวัดอื่นจำแนกตามภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	31	39.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	32	41.0
ภาคตะวันออก	7	9.0
ภาคตะวันตก	7	9.0
ภาคใต้	1	1.3
รวม	78	100.0

5.2 ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่

1. ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีต

ในอดีตก่อนที่จะได้รับสวัสดิการพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาส กลุ่มตัวอย่างมีการครอบครองที่อยู่อาศัยในลักษณะบ้านเช่ามากที่สุดคือ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาพักอาศัยกับบิดามารดา/ญาติพี่น้อง 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 พักอาศัยในบ้านพักของหน่วยงานที่ทำงานด้วย 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.1 และอื่นๆ เช่น พักอาศัยในบ้านของตนเองอีก 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตารางที่ 5.13)

ตารางที่ 5.13 แสดงลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีตของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีต	จำนวน	ร้อยละ
บ้านบิดามารดา/ญาติพี่น้อง	29	29.3
บ้านเช่า	55	55.6
บ้านของหน่วยงานที่ทำงาน	14	14.1
อื่นๆ	1	1.0
รวม	99	100.0

2. ระยะเวลาพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาส

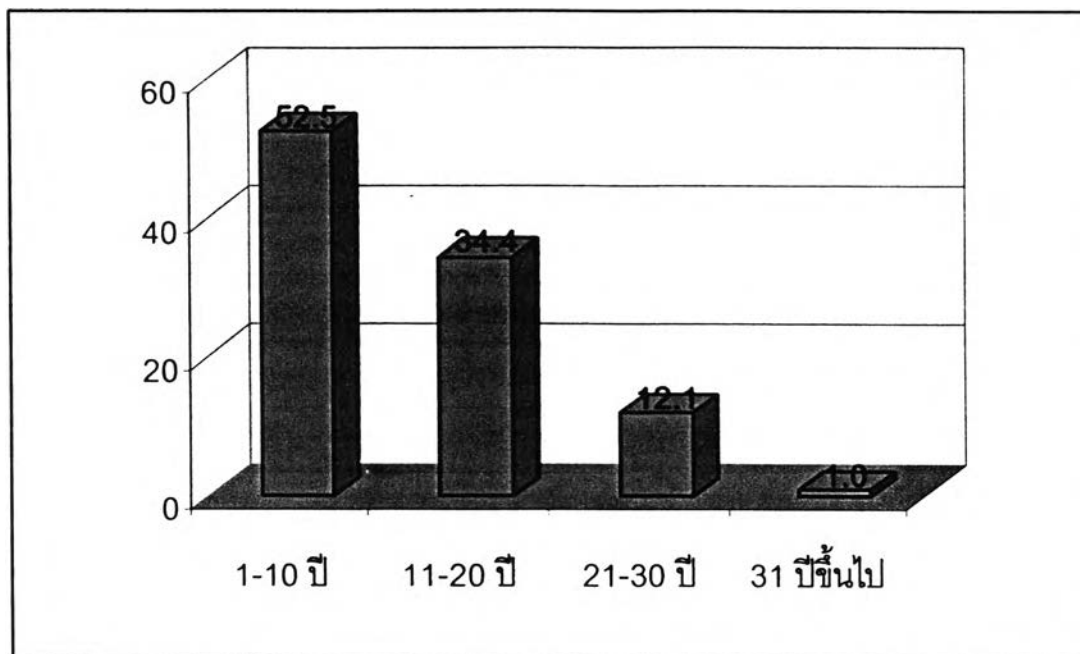
จากการศึกษาถึงระยะเวลาการพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในระยะเวลาที่ระเบียบของหอพักกำหนดตั้งแต่ 1-10 ปีมีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 และกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยมานานกว่า 10 ปี มีจำนวน 47 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 47.5 โดยแบ่งเป็นช่วงเวลาคือ ตั้งแต่ 11-20 ปี ร้อยละ 34.4 ตั้งแต่ 21-30 ปี ร้อยละ 12.1 และตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.0 (ตารางที่ 5.14)

การพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสในปัจจุบัน พบว่ามีบุคลากรมากถึง 47.5 ที่พักอาศัยมานานกว่า 10 ปี ทั้งนี้เนื่องจากมีความจำเป็นในการปฏิบัติงานและคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการย้ายออกจากหอพัก ส่งผลให้เป็นปัญหาของหอพักสวัสดิการในปัจจุบัน เนื่องจากมีความต้องการสูงแต่จำนวนห้องพักที่ตอบสนองมีน้อยกว่าความต้องการอยู่มาก

ตารางที่ 5.14 แสดงระยะเวลาพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาพักอาศัยในหอพักจุฬานิวาส	จำนวน	ร้อยละ
1-10 ปี	52	52.5
11-20 ปี	34	34.4
21-30 ปี	12	12.1
31 ปีขึ้นไป	1	1.0
รวม	99	100.0

แผนภูมิที่ 5.4 แสดงระยะเวลาอยู่หอของกลุ่มตัวอย่าง

3. ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบัน ส่วนอีกจำนวน 47 รายไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 47.5

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบันจำนวน 52 ราย ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะกลิ่นและเสียงที่สร้างความรบกวนเป็นระยะในการพักอาศัยคิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมามีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามเด็กเล่น โทรศัพท์สาธารณะ ไฟทางเดิน ซึ่งมีจำนวนน้อยและขาดงบประมาณในการดูแลบำรุงรักษาทำให้มีสภาพเสื่อมโทรมตามกาลเวลาคิดเป็นร้อยละ 24.7 ถัดมาเป็นปัญหาด้านขนาดและพื้นที่ใช้สอยร้อยละ 18.5 ปัญหาด้านการเงินร้อยละ 14.8 และมีปัญหาเรื่องความสะดวกในการเดินทางน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.2

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบัน 3 อันดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญคือ สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก และขนาดและพื้นที่ใช้สอย ซึ่งรวมกันแล้วมากถึงร้อยละ 84 (ตารางที่ 5.15)

ตารางที่ 5.15 แสดงปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	47	47.5
มี	52	52.5
รวม	99	100.0
สาเหตุของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดและพื้นที่ใช้สอย	15	18.5
สภาพแวดล้อม	33	40.8
ความสะดวกในการเดินทาง	1	1.2
สิ่งอำนวยความสะดวก	20	24.7
ด้านการเงิน	12	14.8
รวม	81*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4. ความต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบัน

จากการศึกษาแม้ว่ามีร้อยละ 52.5 ที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย แต่มีเพียงจำนวน 19 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 เท่านั้นที่มีความต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบัน ส่วนอีกร้อยละ 80.8 มีความต้องการอาศัยอยู่ต่อโดยไม่คิดจะย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบัน (ตารางที่ 5.16)

ตารางที่ 5.16 แสดงความต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ย้าย	19	19.2
ไม่ย้าย	80	80.8
รวม	99	100.0

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 19 ราย ที่มีความต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุการย้ายออกมาจากเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการมีบ้านเป็นของตนเอง ต้องการความเป็นส่วนตัวร้อยละ 50.0 รองลงมาเกิดจากขนาดและพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอร้อยละ 35.0 สภาพแวดล้อมไม่ดีร้อยละ 10.0 และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกร้อยละ 5.0 (ตารางที่ 5.17)

ตารางที่ 5.17 แสดงสาเหตุที่ต้องการย้ายออกของกลุ่มตัวอย่าง

สาเหตุที่ต้องการย้ายออก	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดและพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ	7	35.0
สภาพแวดล้อมไม่ดี	2	10.0
ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก	1	5.0
อื่นๆ	10	50.0
รวม	20*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 80 รายที่ไม่ต้องการย้ายออกจากที่อยู่ปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักมาจากความสะดวกในการเดินทางคิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคือประหยัดค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อเดือนร้อยละ 25.6 ลำดับถัดมาเกี่ยวกับข้อจำกัดของการทำงานร้อยละ 22.2 สิ่งอำนวยความสะดวกครบครันร้อยละ 9.3 ขนาดและพื้นที่ใช้สอยพอเหมาะร้อยละ 7.7 และสภาพแวดล้อมดีร้อยละ 4.8 (ตารางที่ 5.18)

ตารางที่ 5.18 แสดงสาเหตุที่ไม่ต้องการย้ายออกของกลุ่มตัวอย่าง

สาเหตุที่ไม่ต้องการย้ายออก	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดและพื้นที่ใช้สอยพอเหมาะ	16	7.7
สภาพแวดล้อมดี	10	4.8
สะดวกในการเดินทาง	63	30.4
สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน	19	9.3
ประหยัดค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อเดือน	53	25.6
ข้อจำกัดของการทำงาน	46	22.2
รวม	207	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

5.3 ข้อมูลการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

5.3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย

1. การวางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ การวางแผนเพื่อซื้อจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาคือ การวางแผนเพื่อสร้างใหม่ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.2 และการวางแผนเพื่อปรับปรุง/ต่อเติม/ซ่อมแซมจำนวน 6 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 6.1 (ตารางที่ 5.19)

ตารางที่ 5.19 แสดงการวางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

การวางแผน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อซื้อ	71	71.7
เพื่อปรับปรุง/ต่อเติม/ซ่อมแซม	6	6.1
เพื่อสร้างใหม่	22	22.2
รวม	99	100.0

จากข้อมูลการวางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่มากถึงร้อยละ 93.9 โดยมีการวางแผนเพื่อซื้อหรือสร้างใหม่ มีเพียงส่วนน้อยที่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองแล้วจึงมีการวางแผนเพื่อปรับปรุง ต่อเติมหรือซ่อมแซม

2. การวางแผนเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย

จากผลการศึกษา พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 71 รายที่มีการวางแผนเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมีความต้องการรูปแบบที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 แบบคือ ทาวน์เฮาส์ร้อยละ 74.6 บ้านเดี่ยวร้อยละ 19.7 และอาคารชุด ร้อยละ 5.6 (ตารางที่ 5.20)

ตารางที่ 5.20 แสดงรูปแบบที่อยู่อาศัยที่วางแผนเพื่อซื้อ

รูปแบบที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	14	19.7
ทาวน์เฮาส์	53	74.6
อาคารชุด	4	5.6
รวม	71	100.0

ประเภทของที่อยู่อาศัยที่มีการวางแผนเพื่อซื้อ พบว่า ผู้ที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยทั้งสิ้น 71 ราย มีความต้องการในการซื้อบ้านใหม่และบ้านมือสองที่ใกล้เคียงกันมาก โดยมีจำนวนคนที่มีความต้องการซื้อบ้านมือสองจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.7 และมีความต้องการซื้อบ้านใหม่จำนวน 35 รายร้อยละ 49.3 (ตารางที่ 5.21)

ตารางที่ 5.21 แสดงประเภทของที่อยู่อาศัยที่วางแผนเพื่อซื้อ

ประเภทของที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านใหม่	35	49.3
บ้านมือสอง	36	50.7
รวม	71	100.0

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่จำนวน 35 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ เนื่องจากมีสภาพดีกว่าและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมาคือ ราคาเหมาะสมร้อยละ 11.4 เงื่อนไขของสถาบันการเงิน รูปแบบและพื้นที่ใช้สอยเหมาะสม และอื่นๆ เช่น ต้องการเป็นเจ้าของคนแรกเท่ากันคือ ร้อยละ 5.7 ทำเลดีร้อยละ 2.9

กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยมือสองจำนวน 36 ราย พบว่า เหตุผลในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัยมือสองส่วนใหญ่คือ ราคาเหมาะสมกับรายได้ร้อยละ 88.9 รองลงมาคือ ทำเลดีร้อยละ 8.3 และสภาพดีร้อยละ 2.8 จะเห็นได้ว่าราคาของที่อยู่อาศัยเป็นเหตุผลสำคัญที่สุดของคนกลุ่มนี้ในการตัดสินใจเลือกเกี่ยวกับรูปแบบของที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 5.22)

ตารางที่ 5.22 แสดงเหตุผลในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัยใหม่และที่อยู่อาศัยมือสอง

เหตุผลในการเลือกบ้านใหม่	จำนวน	ร้อยละ
เงื่อนไขของสถาบันการเงิน	2	5.7
สภาพดีกว่า/ไม่ต้องซ่อมแซม	23	65.7
ราคาเหมาะสม	4	11.4
ทำเลดี	1	2.9
รูปแบบและพื้นที่ใช้สอยเหมาะสม	2	5.7
อื่นๆ	2	5.7
ไม่ตอบ	1	2.9
รวม	35	100.0
เหตุผลในการเลือกบ้านมือสอง	จำนวน	ร้อยละ
สภาพดี	1	2.8
ทำเลดี	3	8.3
ราคาเหมาะสมกับรายได้	32	88.9
รวม	36	100.0

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยทั้ง 71 ราย พบว่า งบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อที่อยู่อาศัยเฉลี่ยต่อรายประมาณ 639,535 บาท มีงบประมาณที่ตั้งไว้จำนวนน้อยที่สุดตั้งแต่ 180,000 บาท ถึงจำนวนมากที่สุด 2,200,000 บาท โดยส่วนใหญ่จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.8 ตั้งงบประมาณไว้ที่ 600,000 บาท รองลงมาจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตั้งงบประมาณไว้ 500,000 บาท และจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตั้งงบประมาณไว้ 700,000 บาท (ตารางที่ 5.23)

ตารางที่ 5.23 แสดงงบประมาณในการซื้อที่อยู่อาศัย

งบประมาณในการซื้อที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
180,000 บาท	1	1.4
200,000 บาท	1	1.4
205,000 บาท	1	1.4
250,000 บาท	1	1.4
330,000 บาท	1	1.4
400,000 บาท	2	2.8
450,000 บาท	2	2.8
470,000 บาท	1	1.4
480,000 บาท	1	1.4
500,000 บาท	8	11.3
540,000 บาท	1	1.4
550,000 บาท	2	2.8
590,000 บาท	1	1.4
600,000 บาท	19	26.8
650,000 บาท	5	7.0
670,000 บาท	1	1.4
700,000 บาท	7	9.9
750,000 บาท	2	2.8
800,000 บาท	5	7.0
850,000 บาท	1	1.4
900,000 บาท	3	4.2
950,000 บาท	2	2.8
1,000,000 บาท	2	2.8
2,200,000 บาท	1	1.4
รวม	71	100.0
งบประมาณเฉลี่ย 639,535 บาท		

3. การวางแผนเพื่อปรับปรุง ซ่อมแซมและต่อเติมที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อปรับปรุง ซ่อมแซมและต่อเติมที่อยู่อาศัยทั้ง 6 ราย พบว่า มีการวางแผนเพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยโดยการซื้อวัสดุก่อสร้างเองและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้าง มีจำนวนเท่ากับจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างทั้งหมดคือ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ ซื้อวัสดุก่อสร้างและซ่อมแซมเอง จ้างสถาปนิกออกแบบและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้าง มีจำนวนเท่ากับคือ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 (ตารางที่ 5.24)

ตารางที่ 5.24 แสดงการวางแผนเพื่อปรับปรุง ซ่อมแซมและต่อเติมที่อยู่อาศัย

การวางแผน	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อวัสดุก่อสร้างเองและซ่อมแซมเอง	1	16.7
ซื้อวัสดุก่อสร้างและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้าง	2	33.3
จ้างสถาปนิกออกแบบและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้าง	1	16.7
จ้างผู้รับเหมาก่อสร้างทั้งหมด	2	33.3
รวม	6	100.0

งบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อการปรับปรุง ซ่อมแซมและต่อเติมที่อยู่อาศัยโดยเฉลี่ย ประมาณ 235,000 บาท โดยมีงบประมาณที่ตั้งไว้ตั้งแต่จำนวนต่ำสุด 30,000 บาท จนถึงจำนวนสูงสุด 500,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งงบประมาณไว้ที่ 200,000 บาท จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 (ตารางที่ 5.25)

ตารางที่ 5.25 แสดงงบประมาณในการปรับปรุง ซ่อมแซมและต่อเติมที่อยู่อาศัย

งบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
30,000 บาท	1	16.7
200,000 บาท	3	50.0
280,000 บาท	1	16.7
500,000 บาท	1	16.7
รวม	6	100.0
งบประมาณเฉลี่ย 235,000 บาท		

4. การวางแผนเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยจำนวน 22 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนเพื่อสร้างโดยการจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างทั้งหมดจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.8 จ้างสถาปนิกออกแบบและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้างจำนวน 4 รายร้อยละ 18.2 (ตารางที่ 5.26)

ตารางที่ 5.26 แสดงการวางแผนเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย

การวางแผน	จำนวน	ร้อยละ
จ้างสถาปนิกออกแบบและจ้างช่างรับเหมาก่อสร้าง	4	18.2
จ้างผู้รับเหมาก่อสร้างทั้งหมด	18	81.8
รวม	22	100.0

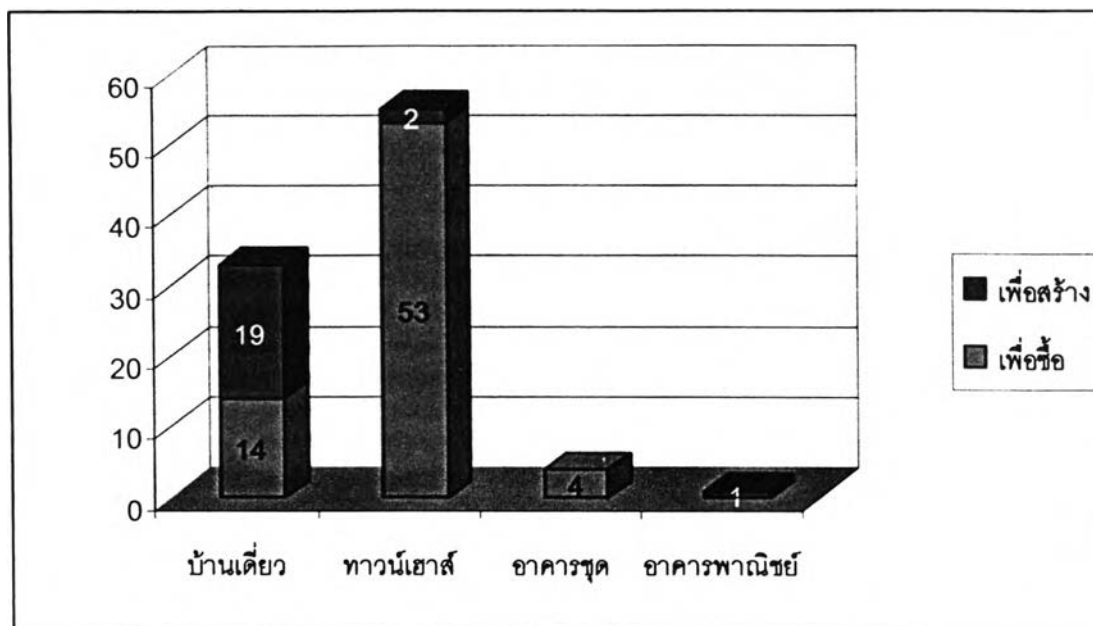
รูปแบบที่อยู่อาศัยที่มีการวางแผนเพื่อสร้างของกลุ่มตัวอย่าง สามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ บ้านเดี่ยวซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมสร้างมากถึงร้อยละ 86.4 รองลงมาเป็น ทาวน์เฮาส์ร้อยละ 9.1 และอาคารพาณิชย์ร้อยละ 4.5 (ตารางที่ 5.27)

ตารางที่ 5.27 แสดงรูปแบบที่อยู่อาศัยที่วางแผนเพื่อสร้าง

รูปแบบที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	19	86.4
อาคารพาณิชย์	1	4.5
ทาวน์เฮาส์	2	9.1
รวม	22	100.0

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีการวางแผนเพื่อซื้อและเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย จำนวน 93 ราย พบว่า รูปแบบที่อยู่อาศัยที่เป็นที่ต้องการโดยส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ ทาวน์เฮาส์มีจำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาเป็นบ้านเดี่ยวมีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.5 อาคารชุดจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอาคารพาณิชย์จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 โดยรูปแบบที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อซื้อ ส่วนใหญ่มีความต้องการทาวน์เฮาส์มากที่สุด แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อสร้าง ส่วนใหญ่มีความต้องการบ้านเดี่ยวมากที่สุด (แผนภูมิที่ 5.5)

แผนภูมิที่ 5.5 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบที่อยู่อาศัยเพื่อซื้อและเพื่อสร้าง

การวางแผนด้านที่ดินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์จำนวน 22 ราย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 54.5 โดยอยู่ระหว่างอยู่ระหว่างการผ่อนชำระทั้งบ้านและที่ดินร้อยละ 40.9 และผ่อนชำระที่ดินอย่างเดียวร้อยละ 13.6 อีกกลุ่มมีที่ดินเป็นของตนเองแล้ว ซึ่งโดยมากได้รับมาจากมรดก คิดเป็นร้อยละ 45.5 (ตารางที่ 5.28)

ตารางที่ 5.28 แสดงการวางแผนด้านที่ดินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย

การวางแผนด้านที่ดินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
มีที่ดินอยู่แล้ว	10	45.5
อยู่ระหว่างการผ่อนชำระที่ดินอย่างเดียว	3	13.6
อยู่ระหว่างการผ่อนชำระทั้งบ้านและที่ดิน	9	40.9
รวม	22	100.0

งบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อสร้างที่อยู่อาศัยโดยเฉลี่ยประมาณ 578,182 บาท ซึ่งมีการตั้งงบประมาณไว้ต่ำสุดตั้งแต่ 150,000 บาท จนถึงสูงสุดจำนวน 1,500,000 บาท โดยส่วนใหญ่ตั้งงบประมาณไว้ที่ 300,000 บาทและ 600,000 บาท เป็นจำนวนเท่ากันคือ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมาตั้งงบประมาณไว้ 1,000,000 บาทจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6 และตั้งงบประมาณที่ 500,000 บาทและ 800,000 บาทเป็นจำนวนเท่ากันคือ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1 (ตารางที่ 5.29)

ตารางที่ 5.29 แสดงงบประมาณในการสร้างที่อยู่อาศัย

งบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
150,000 บาท	1	4.5
200,000 บาท	1	4.5
300,000 บาท	4	18.2
350,000 บาท	1	4.5
400,000 บาท	1	4.5
450,000 บาท	1	4.5
470,000 บาท	1	4.5
500,000 บาท	2	9.1
600,000 บาท	4	18.2
800,000 บาท	2	9.1
1,000,000 บาท	3	13.6
1,500,000 บาท	1	4.5
รวม	22	100.0
งบประมาณเฉลี่ย 578,182 บาท		

จากการศึกษาพบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มคิดวางแผนด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุดคือ ต้องการซื้อเก็บไว้ในอนาคตร้อยละ 28.5 รองลงมาร้อยละ 26.3 มีความเห็นว่าที่อยู่ปัจจุบันมีความไม่แน่นอนในการพักอาศัยเนื่องจากเป็นหอพักสวัสดิการ ลำดับถัดมาคือ ใกล้เคียงณอายุงานร้อยละ 18.0 เริ่มคิดวางแผนเมื่อได้งานมั่นคงร้อยละ 10.1 เมื่อได้รับสิทธิพิเศษในการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 7.0 เมื่อมีบุตรร้อยละ 5.3 เมื่อแต่งงานแยกครอบครัวร้อยละ 1.8 อื่นๆเช่น เมื่อมีฐานะการเงินพร้อมร้อยละ 1.3 เมื่อย้ายที่ทำงานเท่ากับย้ายภูมิลำเนาร้อยละ 0.9 (ตารางที่ 5.30)

สรุปได้ว่า เหตุผลหลักที่เริ่มคิดวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเกิดจากความต้องการซื้อเก็บไว้ในอนาคต ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนในที่อยู่ปัจจุบัน ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วคิดเป็น ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ เริ่มคิดเมื่อใกล้เคียงณอายุงานร้อยละ 18.0 ซึ่งหากเริ่มคิดวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเมื่อใกล้เคียงณอายุงานจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเงินในอนาคต ทั้งนี้เพราะเมื่อ เกษียณอายุแล้ว รายได้ต่างๆจะลดลง แต่ยังคงมีภาระหนี้สินในการผ่อนชำระด้านที่อยู่อาศัยอีก

ตารางที่ 5.30 แสดงเหตุผลที่เริ่มคิดวางแผนด้านที่อยู่อาศัย

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
แต่งงานแยกครอบครัว	4	1.8
มีบุตร	12	5.3
ย้ายที่ทำงาน	2	0.9
ได้รับสิทธิพิเศษในการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย	16	7.0
ที่อยู่ปัจจุบันมีความไม่แน่นอนในการพักอาศัย	60	26.3
ใกล้เกษียณอายุงาน	41	18.0
ซื้อเก็บไว้เพื่ออนาคต	65	28.5
ได้งานมั่นคง	23	10.1
ย้ายภูมิลำเนา	2	0.9
อื่นๆ	3	1.3
รวม	228	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัย ที่คำนึงถึงมากที่สุด คือ ราคาเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมาคือ ต้องการซื้อให้บุตรหลานร้อยละ 12.1 ลำดับถัดมาคือ ต้องการซื้อเพื่อเป็นทรัพย์สินร้อยละ 11.1 มีเพื่อนบ้านรู้จักกันร้อยละ 10.8 ต้องการสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่ากันร้อยละ 8.3 ขนาดและพื้นที่ใช้สอยเหมาะสมและใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก (โรงพยาบาล, โรงเรียน, ฯลฯ) เท่ากันร้อยละ 7.6 สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงน้อยที่สุดคือ เรื่องเงื่อนไขการขายที่ดี เช่น ลด แลก แจก แถม มีเพียงร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 5.31)

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแล้ว จะพบว่าเหตุผลสำคัญที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญคือ เรื่องราคาของที่อยู่อาศัย สำหรับเหตุผลที่ให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย มาตรการของรัฐ และเงื่อนไขการขาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ค่อนข้างต่ำ และขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัยค่อนข้างน้อยด้วย

ตารางที่ 5.31 แสดงเหตุผลประกอบในการตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัย

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดและพื้นที่ใช้สอยเหมาะสม	24	7.6
ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก(โรงพยาบาล, โรงเรียน, ฯลฯ)	24	7.6
ต้องการซื้อเพื่อเป็นทรัพย์สิน	35	11.1
ต้องการซื้อให้บุตร-หลาน	38	12.1
ต้องการซื้อเป็นบ้านหลังที่สอง	5	1.6
ต้องการสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น	26	8.3
ต้องการที่อยู่อาศัยที่กว้างขึ้น	10	3.2
ภูมิลำเนาเดิมของตนเองหรือภรรยา	15	4.8
ใกล้ที่ทำงาน	8	2.5
มีเพื่อนบ้านรู้จักกัน	34	10.8
มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	26	8.3
ราคาเหมาะสม	45	14.3
รูปแบบเหมาะสม	13	4.1
อัตราดอกเบี้ยจูงใจ	2	0.6
เงื่อนไขการขายที่ดี เช่น ลด แลก แจก แถม	1	0.3
ผู้ประกอบการมีความน่าเชื่อถือ	5	1.6
มาตรการของรัฐ	2	0.6
อื่นๆ	2	0.6
รวม	315	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ทำเลที่อยู่อาศัยที่ต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกบริเวณกรุงเทพฯและ
ปริมณฑลจำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.9 ส่วนอีก 14 รายร้อยละ 14.1 เลือกต่างจังหวัด

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 85 รายที่เลือกทำเลที่อยู่อาศัยในกรุงเทพฯและ
ปริมณฑล พบว่าบริเวณที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือ เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลตอนเหนือร้อยละ
76.5 รองลงมาคือ เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 9.4 ถัดมาเป็นเขต

กรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันตกร้อยละ 8.2 เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันออกร้อยละ 3.5 เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลตอนใต้เท่ากับบริเวณศูนย์กลางธุรกิจร้อยละ 1.2 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการบริเวณศูนย์กลางธุรกิจน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากบริเวณดังกล่าวมีราคาที่ดิน และราคาที่อยู่อาศัยสูงมากทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีกำลังซื้อที่มากเพียงพอ (ตารางที่ 5.32)

ตารางที่ 5.32 แสดงทำเลที่อยู่อาศัยที่ต้องการ

ทำเล	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯและปริมณฑล	85	85.9
ต่างจังหวัด	14	14.1
รวม	99	100.0
บริเวณ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯและปริมณฑลตอนเหนือ	65	76.5
กรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันออกเฉียงเหนือ	8	9.4
กรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันออก	3	3.5
กรุงเทพฯและปริมณฑลตอนใต้	1	1.2
กรุงเทพฯและปริมณฑลตะวันตก	7	8.2
กรุงเทพฯศูนย์กลางธุรกิจ	1	1.2
รวม	85	100.0

เหตุผลในการเลือกทำเลที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างคือ ราคาเหมาะสมร้อยละ 23.3 มีเพื่อนบ้านรู้จักกันร้อยละ 22.1 รองลงมาคือสามารถเดินทางกลับภูมิลำเนาสะดวกร้อยละ 20.9 สภาพแวดล้อมดีร้อยละ 17.8 ถัดมาเป็นภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างโดยต้องการซื้อบ้านใกล้บิดา/มารดา/ญาติพี่น้องและต้องการปลูกบ้านใกล้บิดา/มารดา/ญาติพี่น้องร้อยละ 9.2 และ 5.5 ตามลำดับ เลือกเพราะมีที่ดินอยู่แล้วร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 5.33)

จากเหตุผลในการเลือกทำเลที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นอกจากเรื่องราคาซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังให้ความสำคัญกับการเลือกทำเลที่มีเพื่อนบ้านรู้จักกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลากรของจุฬาฯ ที่ทำงานร่วมกันหรือพักอาศัยในหอพักสวัสดิการด้วยกัน

ตารางที่ 5.33 แสดงเหตุผลในการเลือกทำเลที่อยู่อาศัย

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการซื้อบ้านใกล้บิดา/มารดา/ญาติพี่น้อง	15	9.2
ต้องการปลูกบ้านใกล้บิดา/มารดา/ญาติพี่น้อง	9	5.5
มีที่ดินอยู่แล้ว	2	1.2
เดินทางกลับภูมิลำเนาสะดวก	34	20.9
มีเพื่อนบ้านรู้จักกัน	36	22.1
สภาพแวดล้อมดี	29	17.8
ราคาเหมาะสม	38	23.3
รวม	163	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

5.3.2 การจัดการทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

1. การออมเงินในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 มีการออมเงินในปัจจุบัน โดยมีรูปแบบการออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯมากที่สุดคือ ร้อยละ 67.3 รองลงมาเป็นการออมกับธนาคาร (ฝากออมทรัพย์) คิดเป็นร้อยละ 18.4 ถัดมาที่มีการออมเงินในรูปของการเล่นแชร์ร้อยละ 5.4 ทำกรรมกรรมประกันชีวิตร้อยละ 4.1 ออมกับธนาคาร (ฝากประจำ) เท่ากับออมโดยรูปแบบอื่นๆร้อยละ 2.0 และซื้อสลากออมสินร้อยละ 0.7 (ตารางที่ 5.34)

ตารางที่ 5.34 แสดงการออมเงินในปัจจุบัน

การออม	จำนวน	ร้อยละ
ออม	99	100.0
ไม่ออม	0	0.0
รวม	99	100.0
รูปแบบการออม	จำนวน	ร้อยละ
ฝากธนาคาร (ออมทรัพย์)	27	18.4
ฝากธนาคาร (ประจำ)	3	2.0
สลากออมสิน	1	0.7
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ	99	67.3
กรรมกรรมประกันชีวิต	6	4.1
เล่นแชร์	8	5.4
อื่นๆ	3	2.0
รวม	147*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการออมคือ เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาคือ เก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 20.3 ลำดับถัดมาออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 16.8 ออมเพื่อที่อยู่อาศัย (ซื้อ, ปรับปรุง, สร้างใหม่, ฯลฯ) เท่ากันกับเพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 11.3 เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 8.6 ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผลร้อยละ 6.6 และอื่นๆ อีกร้อยละ 0.4 (ตารางที่ 5.35)

ตารางที่ 5.35 แสดงวัตถุประสงค์หลักของการออม

วัตถุประสงค์หลัก	จำนวน	ร้อยละ
ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	22	8.6
เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน	29	11.3
ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล	17	6.6
เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัว	63	24.6
เพื่อที่อยู่อาศัย (ซื้อ, ปรับปรุง, สร้างใหม่, ฯลฯ)	29	11.3
เก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา	52	20.3
เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน	43	16.8
อื่นๆ	1	0.4
รวม	256	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการศึกษาพบว่า จำนวนเงินออมต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 1,025 บาท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออมอยู่ระหว่าง 1-500 บาท จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาอยู่ระหว่าง 501-1,000 บาท จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.2 อยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 9.1 อยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 5.1 และอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท เท่ากันกับจำนวน 4,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 5.36)

ตารางที่ 5.36 แสดงจำนวนเงินออมต่อเดือน

จำนวนเงิน	จำนวน	ร้อยละ
1-500 บาท	64	64.6
501-1,000 บาท	17	17.2
1,001-2,000 บาท	5	5.1
2,001-3,000 บาท	9	9.1
3,001-4,000 บาท	2	2.0
มากกว่า 4,000 บาท	2	2.0
รวม	99	100.0
จำนวนเงินออมต่อเดือนเฉลี่ย 1,025 บาท		

ระยะเวลาในการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาอยู่ระหว่าง 21-30 ปีร้อยละ 33.3 อยู่ระหว่าง 1-10 ปีร้อยละ 18.2 และ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.0 (ตารางที่ 5.37)

ตารางที่ 5.37 แสดงระยะเวลาในการออม

ระยะเวลาในการออม	จำนวน	ร้อยละ
1-10 ปี	18	18.2
11-20 ปี	44	44.4
21-30 ปี	33	33.3
31 ปีขึ้นไป	4	4.0
รวม	99	100.0

แหล่งที่มาของเงินออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะมาจากรายได้ประจำของตนเอง ร้อยละ 84.6 และรายได้ประจำของคู่สมรสร้อยละ 15.4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเป็นสมาชิก สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬา จะมีการตัดส่วนที่ออมจากเงินเดือนประจำ สำหรับรายได้พิเศษที่หาได้มัก นำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (ตารางที่ 5.38)

ตารางที่ 5.38 แสดงแหล่งที่มาของเงินออม

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ประจำของตนเอง	99	84.6
รายได้ประจำของคู่สมรส	18	15.4
รวม	117	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. การวางแผนวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 99 ราย มีการวางแผนวิธีการจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งที่อยู่อาศัย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนเพื่อให้ได้มาซึ่งที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นเงินกู้ จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 และอีกจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 มีการวางแผนวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินสด (ตารางที่ 5.39)

ตารางที่ 5.39 แสดงการวางแผนวิธีจัดการเพื่อที่อยู่อาศัย

การวางแผนวิธีจัดการเพื่อที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
เป็นเงินกู้	96	97.0
เป็นเงินสด	3	3.0
รวม	99	100.0

3. การวางแผนด้านการกู้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนวิธีจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้จำนวนทั้งสิ้น 96 รายพบว่า มีการวางแผนด้านการกู้เงินเพื่อที่อยู่อาศัยโดยให้ความสำคัญกับงบประมาณที่ต้องการ กู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระ และแหล่งที่มาของเงินกู้เป็นจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 28.9 สำหรับ อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 13.3 โดย งบประมาณที่ต้องการกู้เฉลี่ย 599,177 บาท ระยะเวลาการผ่อนชำระเฉลี่ย 15 ปี และจำนวนเงิน ผ่อนชำระต่อเดือนเฉลี่ย 5,861 บาท สำหรับแหล่งที่มาของเงินกู้ส่วนใหญ่จะมาจากสหกรณ์ออมทรัพย์ออมทรัพย์จุฬาฯคิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาจะกู้กับสถาบันการเงินต่างๆ ร้อยละ 12.2 และกู้จากบุคคลอื่นคิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 5.40)

ตารางที่ 5.40 แสดงการวางแผนด้านการกู้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย

การวางแผน	จำนวน	ร้อยละ
งบประมาณที่ต้องการกู้	96	28.9
ระยะเวลาการผ่อนชำระ	96	28.9
อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม	44	13.3
แหล่งที่มาของเงินกู้	96	28.9
รวม	332	100.0
แหล่งที่มาของเงินกู้	จำนวน	ร้อยละ
สหกรณ์ออมทรัพย์ออมทรัพย์จุฬาฯ	84	85.7
สถาบันการเงิน	12	12.2
บุคคลอื่น	2	2.0
รวม	98	100.0
งบประมาณที่ต้องการกู้เฉลี่ย 599,177 บาท		
ระยะเวลาการผ่อนชำระเฉลี่ย 15 ปี		
จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนเฉลี่ย 5,861 บาท		

กลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนวิธีจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ทั้งสิ้นจำนวน 96 ราย พบว่าเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดในการเลือกแหล่งเงินกู้คือ ความสะดวกในการกู้คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือ การได้รับปันผลคืนจากการกู้ร้อยละ 26.8 ลำดับถัดมาคือ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12.6 ความเร็วในการพิจารณาเรื่องกู้ร้อยละ 10.9 จำนวนเงินที่ได้รับการอนุมัติร้อยละ 9.3 และเหตุผลอื่นๆอีกร้อยละ 0.5 (ตารางที่ 5.41)

จากเหตุผลในการเลือกแหล่งเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาฯเป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของคนกลุ่มนี้ ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างทุกคนเป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาฯจึงทำให้มีความสะดวกในการกู้ อีกทั้งยังมีการจ่ายปันผลคืนให้กับผู้ที่กู้เงิน และมีอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างต่ำกว่าสถาบันการเงินอื่นๆด้วย

ตารางที่ 5.41 แสดงเหตุผลในการเลือกแหล่งเงินกู้

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
อัตราดอกเบี้ย	23	12.6
จำนวนเงินที่ได้รับการอนุมัติ	17	9.3
สะดวกในการกู้	73	39.9
ความเร็วในการพิจารณาเรื่องกู้	20	10.9
ได้รับปันผลคืนจากการกู้	49	26.8
อื่นๆ	1	0.5
รวม	183	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนกับรายได้ต่อเดือน(%) จะอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40% เท่ากันกับช่วง 41-50% คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาอยู่ในช่วง 21-30% ร้อยละ 21.2 และอยู่ในช่วง 51-60% ร้อยละ 8.1 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อเดือนมากกว่าร้อยละ 30 ของรายได้เบื้องต้นสุทธิต่อเดือนของครอบครัวมีมากถึงร้อยละ 68.7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยสูงเกินกว่ากฎรายได้เบื้องต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาทางการเงินขึ้นในอนาคต (ตารางที่ 5.42)

ตารางที่ 5.42 แสดงค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน (%)

ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน (%)	จำนวน	ร้อยละ
1-10%	3	3.0
11-20%	7	7.1
21-30%	21	21.2
31-40%	23	23.2
41-50%	23	23.2
51-60%	8	8.1
61-70%	3	3.0
71-80%	6	6.1
81-90%	5	5.1
รวม	99	100.0

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.9 ไม่มีภาระหนี้สินด้านอื่น ส่วนอีกจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.1 มีภาระหนี้สินด้านอื่น โดยหนี้สินส่วนใหญ่ร้อยละ 76.9 เป็นหนี้สินเกี่ยวกับรถ รองลงมาเป็นหนี้สินด้านอื่นๆ เช่น การศึกษา ของบุตร ค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 15.4 และหนี้สินด้านเครื่องใช้ไฟฟ้าอีกร้อยละ 7.7 หากกลุ่มตัวอย่างมีภาระหนี้สินด้านอื่นสูงจะส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดปัญหาในการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยได้ (ตารางที่ 5.43)

ตารางที่ 5.43 แสดงภาระหนี้สินด้านอื่น

ภาระหนี้สินด้านอื่น	จำนวน	ร้อยละ
มี	13	13.1
ไม่มี	86	86.9
รวม	99	100.0
ประเภทหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
รถ	10	76.9
เครื่องใช้ไฟฟ้า	1	7.7
อื่นๆ	2	15.4
รวม	13	100.0

4. การวางแผนด้านการลงทุน

การวางแผนด้านการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 รายที่มีการวางแผนด้านการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ส่วนอีกจำนวน 97 รายหรือร้อยละ 98.0 ไม่มีการวางแผนด้านการลงทุน โดยแหล่งที่มาของเงินที่นำมาลงทุนจะมาจากเงินออมของตนเองและคู่สมรสร้อยละ 100

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวางแผนด้านการลงทุนจำนวน 97 รายพบว่า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่วางแผนเกิดจากไม่มีเงินเหลือพอที่จะลงทุนจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ ไม่มีความรู้เพียงพอที่จะลงทุนจำนวน 21 รายร้อยละ 21.2 ลำดับถัดมาคือ ไม่ให้ความเห็นจำนวน 17 รายร้อยละ 17.2 และไม่ชอบการลงทุน เนื่องจากมีความเสี่ยงจำนวน 6 รายร้อยละ 6.1 (ตารางที่ 5.44)

ตารางที่ 5.44 แสดงการวางแผนด้านการลงทุน

การวางแผนด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
มี	2	2.0
ไม่มี	97	98.0
รวม	99	100.0
แหล่งที่มาของเงินลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินออมของตนเองและคู่สมรส	2	100.0
รวม	2	100.0
สาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเงิน	53	53.5
ไม่มีความรู้	21	21.2
ไม่ชอบการลงทุน	6	6.1
ไม่ตอบ	17	17.2
รวม	97	100.0

5.3.3 การหาข้อมูล

1. แหล่งที่มาของข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย

แหล่งที่มาของข้อมูลด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากเพื่อน หรือญาติ พี่น้องแนะนำคิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาร้อยละ 16.0 พบเห็นด้วยตนเอง ลำดับถัดมาร้อยละ 8.4 พบเห็นจากหนังสือพิมพ์ ถัดมาร้อยละ 5.3 พบจากป้ายโฆษณาที่ได้ติดประกาศไว้ ร้อยละ 3.1 มีการหาข้อมูลจากวิทยุ, โทรทัศน์ ร้อยละ 2.3 มีการหาข้อมูลด้านที่อยู่อาศัยทางอินเทอร์เน็ตและ นิตยสารเท่ากัน ร้อยละ 1.5 มีการหาข้อมูลจากแผ่นพับโฆษณาและติดต่อผ่านทางนายหน้าเท่ากัน ร้อยละ 0.8 มีการหาข้อมูลด้านที่อยู่อาศัยจากการจัดงานมหกรรมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและอื่นๆ เท่ากัน (ตารางที่ 5.45)

ตารางที่ 5.45 แสดงแหล่งที่มาของข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	11	8.4
แผ่นพับ	2	1.5
อินเทอร์เน็ต	3	2.3
นายหน้า	2	1.5
นิตยสาร	3	2.3
วิทยุ, โทรทัศน์	4	3.1
ป้ายโฆษณา	7	5.3
เพื่อน/ญาติพี่น้อง	76	58.0
พบเห็นด้วยตนเอง	21	16.0
งานมหกรรม	1	0.8
อื่นๆ	1	0.8
รวม	131	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. การเปรียบเทียบจำนวนโครงการก่อนตัดสินใจซื้อ

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยจำนวน 71 รายพบว่าก่อนการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยได้มีการพิจารณาเปรียบเทียบโครงการต่างๆ โดยส่วนใหญ่มีการพิจารณาเปรียบเทียบประมาณ 1-3 โครงการคิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาเปรียบเทียบประมาณ 4-6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 21.1 ถัดมาเปรียบเทียบประมาณ 7-12 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 5.6 และมากกว่า 12 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 2.8 (ตารางที่ 5.46)

ตารางที่ 5.46 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนโครงการก่อนตัดสินใจซื้อ

จำนวนโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 โครงการ	50	70.4
4-6 โครงการ	15	21.1
7-12 โครงการ	4	5.6
มากกว่า 12 โครงการ	2	2.8
รวม	71	100.0

3. ระยะเวลาในการวางแผนก่อนดำเนินการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการวางแผนก่อนดำเนินการ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ภายในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 34 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.3 ใช้ระยะเวลาในการวางแผนประมาณ 1-3 ปี ถัดมาจำนวน 14 ราย ใช้ระยะเวลาในการวางแผนประมาณ 6-10 ปี จำนวน 11 รายหรือร้อยละ 11.1 ใช้ระยะเวลามากกว่า 10 ปีในการวางแผน และจำนวน 9 ราย ใช้เวลาประมาณ 4-5 ปีในการวางแผนก่อนดำเนินการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะมีการวางแผนในระยะสั้นมากกว่าในระยะยาว (ตารางที่ 5.47)

ตารางที่ 5.47 แสดงระยะเวลาในการวางแผนก่อนดำเนินการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ภายใน 1 ปี	34	34.3
1-3 ปี	31	31.3
4-5 ปี	9	9.1
6-10 ปี	14	14.1
มากกว่า 10 ปี	11	11.1
รวม	99	100.0

5.3.4 ปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

1. ปัญหาและอุปสรรคในการออม

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 99 ราย ซึ่งมีการออมเงินในปัจจุบัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาและอุปสรรคในการออมมีจำนวน 49 รายคิดเป็นร้อยละ 49.5 ส่วนอีกจำนวน 50 ราย หรือร้อยละ 50.5 ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการออม

กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาและอุปสรรคในการออมจำนวน 49 รายพบว่า มีปัญหาเนื่องจากค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูงร้อยละ 45.6 รองลงมามีปัญหาภาระหนี้สินสูงร้อยละ 25.3 ปัญหาเนื่องจากค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิดร้อยละ 16.5 ปัญหาจากความไม่แน่นอนของรายได้ร้อยละ 10.1 และสาเหตุอื่นๆ อีกร้อยละ 2.5 (ตารางที่ 5.48)

ตารางที่ 5.48 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการออม

ปัญหาและอุปสรรคในการออม	จำนวน	ร้อยละ
มี	49	49.5
ไม่มี	50	50.5
รวม	99	100.0
สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูง	36	45.6
ภาระหนี้สินสูง	20	25.3
ค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด	13	16.5
ความไม่แน่นอนของรายได้	8	10.1
อื่นๆ	2	2.5
รวม	79*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. ปัญหาและอุปสรรคในการกู้

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งที่อยู่อาศัย โดยการกู้จำนวน 96 ราย พบว่าผู้ที่มีปัญหาและอุปสรรคในการกู้มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 แต่ส่วนใหญ่จำนวน 79 ราย ร้อยละ 82.3 ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการกู้

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาและอุปสรรคในการกู้เพื่อที่อยู่อาศัยจำนวน 17 ราย พบว่าปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่เกิดจากวงเงินกู้ต่ำร้อยละ 35.7 รองลงมาคือสาเหตุมาจากเงินผ่อนแต่ละงวดสูงไปร้อยละ 17.9 ลำดับถัดมาคือ ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้และอื่นๆ เท่ากันร้อยละ 14.3 ความล่าช้าของขั้นตอนการดำเนินงานในการอนุมัติวงเงินกู้ร้อยละ 10.7 และปัญหาอุปสรรคจากระยะเวลาผ่อนชำระสั้นเกินไปร้อยละ 7.1 (ตารางที่ 5.49)

ตารางที่ 5.49 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการกู้

ปัญหาและอุปสรรคในการกู้	จำนวน	ร้อยละ
มี	17	17.7
ไม่มี	79	82.3
รวม	96	100.0
สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
วงเงินกู้ต่ำ	10	35.7
ระยะเวลาผ่อนชำระสั้น	2	7.1
เงินผ่อนแต่ละงวดสูงไป	5	17.9
ความล่าช้าของขั้นตอนการดำเนินงาน	3	10.7
ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้	4	14.3
อื่นๆ	4	14.3
รวม	28*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

3. ปัญหาและอุปสรรคในการผ่อนชำระเงินกู้รายเดือน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีการกู้เงินเพื่อที่อยู่อาศัยทั้งสิ้นจำนวน 96 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาและอุปสรรคในการผ่อนชำระรายเดือนจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.1 ส่วนอีกจำนวน 45 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 46.9 ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการผ่อนชำระเงินกู้รายเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาในการผ่อนชำระเงินกู้รายเดือนมีวิธีการแก้ไขปัญหาโดยการหารายได้พิเศษเพิ่มร้อยละ 45.5 รองลงมาแก้ไขปัญหาด้วยการลดรายจ่ายที่ไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 28.8 ลำดับถัดมาคือ การกู้เงินจากสหกรณ์เพิ่ม เช่น การกู้ฉุกเฉินในบางเดือนที่มีการขาดส่นด้านการเงินคิดเป็นร้อยละ 22.7 และแก้ไขปัญหาด้วยวิธีอื่นๆ เช่น กู้ยืมจากญาติพี่น้อง หรือการกู้นอกระบบ เป็นร้อยละ 3.0 (ตารางที่ 5.50)

ตารางที่ 5.50 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการผ่อนชำระเงินกู้รายเดือน

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
มี	51	53.1
ไม่มี	45	46.9
รวม	96	100.0
วิธีการแก้ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ลดรายจ่าย	19	28.8
หารายได้พิเศษเพิ่ม	30	45.5
กู้เงินจากสหกรณ์เพิ่ม	15	22.7
อื่นๆ	2	3.0
รวม	66*	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4. ปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

ปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ที่คาดว่าจะพบมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูงขึ้นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ ปัญหาจากการมีรายได้ไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 21.2 ลำดับถัดมาคือ ราคาบ้านสูงขึ้นอย่างรวดเร็วคิดเป็นร้อยละ 12.7 ปัญหาจากการมีรายได้ไม่แน่นอนในแต่ละเดือนร้อยละ 6.3 เงื่อนไขในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเท่ากับราคาวัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้างสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 5.3 ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้จากสถาบันการเงินคิดเป็นร้อยละ 2.6 การมีมาตรการของรัฐที่ไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 2.1 การใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 1.6 และแหล่งเงินกู้้น้อยเท่ากับปัญหาด้านอื่นๆ เช่น สภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ไม่ดีร้อยละ 1.1 (ตารางที่ 5.51)

ตารางที่ 5.51 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาบ้านสูงชันอย่างรวดเร็ว	24	12.7
ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูงชัน	77	40.7
การใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย	3	1.6
มาตรการของรัฐที่ไม่เหมาะสม	4	2.1
รายได้ไม่แน่นอน	12	6.3
รายได้ไม่เพียงพอ	40	21.2
แหล่งเงินกู้้น้อย	2	1.1
เงื่อนไขในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน	10	5.3
ผลตอบแทนที่ได้จากสถาบันการเงิน	5	2.6
ราคาวัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้างสูงชัน	10	5.3
อื่นๆ	2	1.1
รวม	189	100.0

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

5.4.1 เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

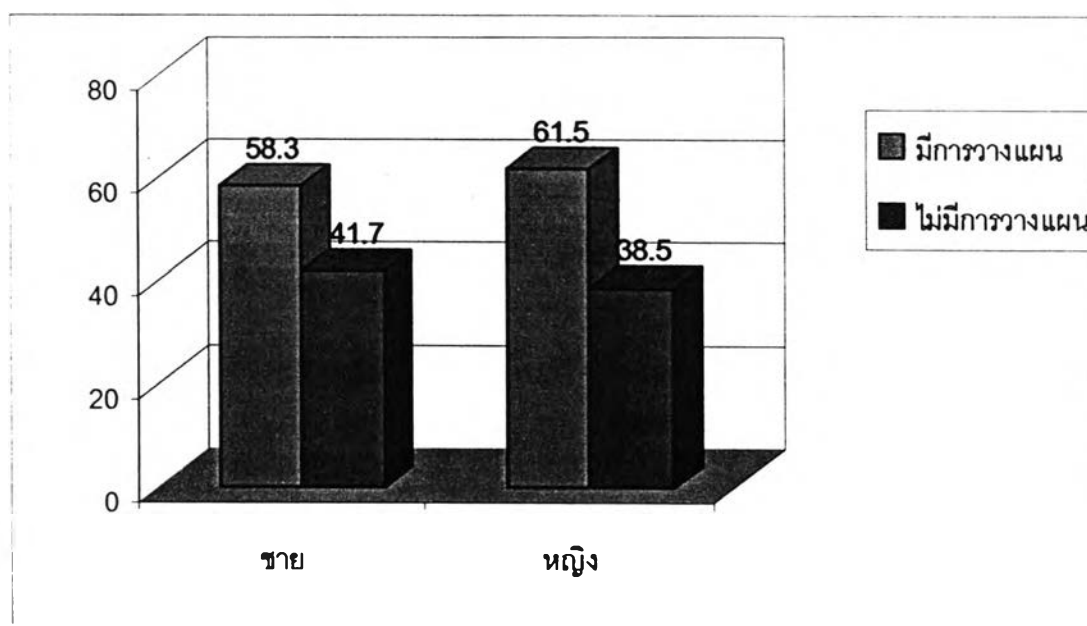
1. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผน และไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามเพศพบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญในการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละ 61.5 ด้านเพศชายแม้ว่าจะมีอัตราที่น้อยกว่าแต่ก็นับได้ว่าส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 58.3 (ตารางที่ 5.52)

ตารางที่ 5.52 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามเพศ

เพศ	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
ชาย	91 (58.3)	65 (41.7)	156 (92.3)
หญิง	8 (61.5)	5 (38.5)	13 (7.7)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.6 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามเพศ

2. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

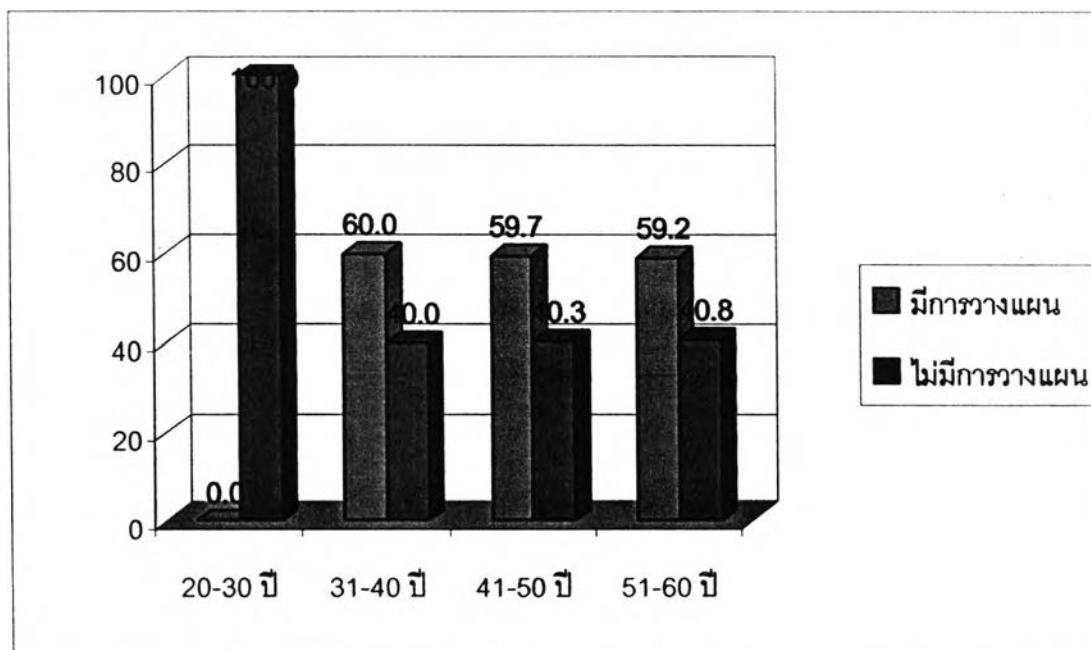
จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 31-40 ปีเป็นกลุ่มที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มช่วงอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีการวางแผนร้อยละ 59.7 และ 59.2 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มช่วงอายุ 20-30 ปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างช่วงนี้ไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยเลย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่ม

ช่วงอายุ 20-30 ปีอยู่ในวัยเริ่มต้นทำงานจึงมีรายได้ไม่มากนัก อีกทั้งยังให้ความสนใจในการใช้จ่ายด้านอื่นมากกว่าด้านที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 5.53)

ตารางที่ 5.53 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

อายุ	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
20-30 ปี	0 (0.0)	3 (100.0)	3 (1.8)
31-40 ปี	30 (60.0)	20 (40.0)	50 (29.6)
41-50 ปี	40 (59.7)	27 (40.3)	67 (39.6)
51-60 ปี	29 (59.2)	20 (40.8)	49 (29.0)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.7 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตาม อายุ

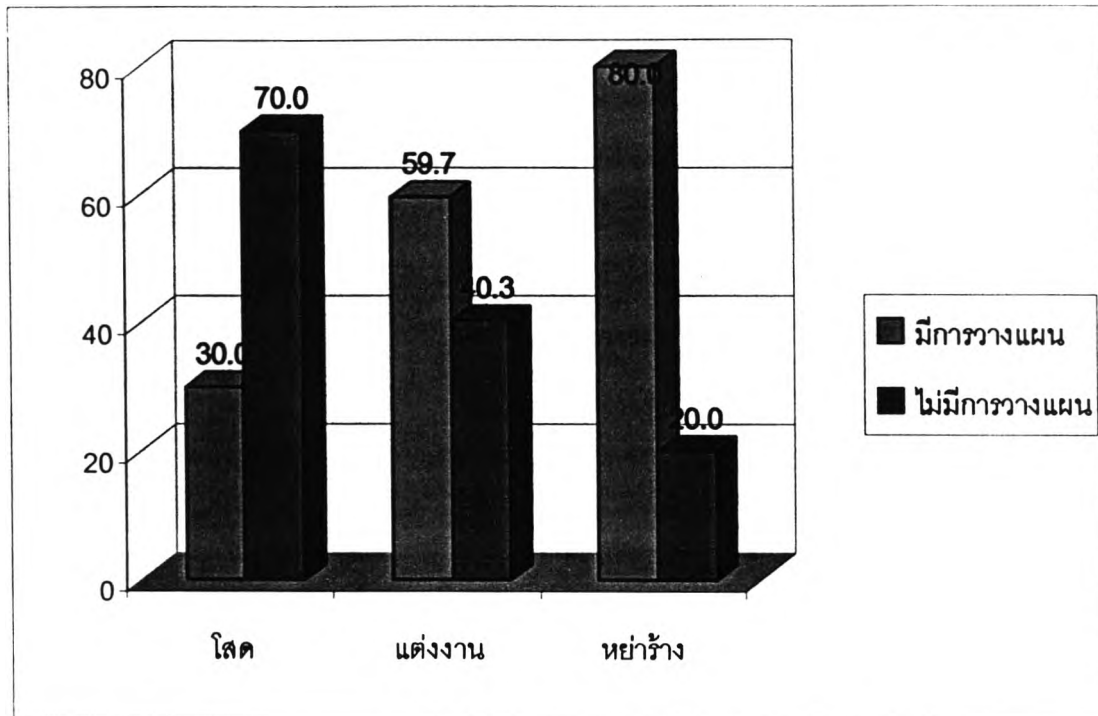
3. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามสถานภาพ

เมื่อพิจารณาผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ มีสัดส่วนการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 59.7 และกลุ่มที่มีสถานภาพโสดสัดส่วนการวางแผนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.0 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ทั้งนี้อาจเกิดจากกลุ่มคนที่มีสถานภาพโสดมีรายได้น้อย และนำเงินไปใช้ฟุ่มเฟือยในด้านอื่น เช่น การพนัน การเลี้ยงสังสรรค์กับหมู่เพื่อน อีกทั้งยังขาดความกระตือรือร้นในการวางแผนที่จะมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (ตารางที่ 5.54)

ตารางที่ 5.54 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน
เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
โสด	3 (30.0)	7 (70.0)	10 (5.9)
แต่งงาน	92 (59.7)	62 (40.3)	154 (91.1)
หย่าร้าง	4 (80.0)	1 (20.0)	5 (3.0)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.8 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามสถานภาพ

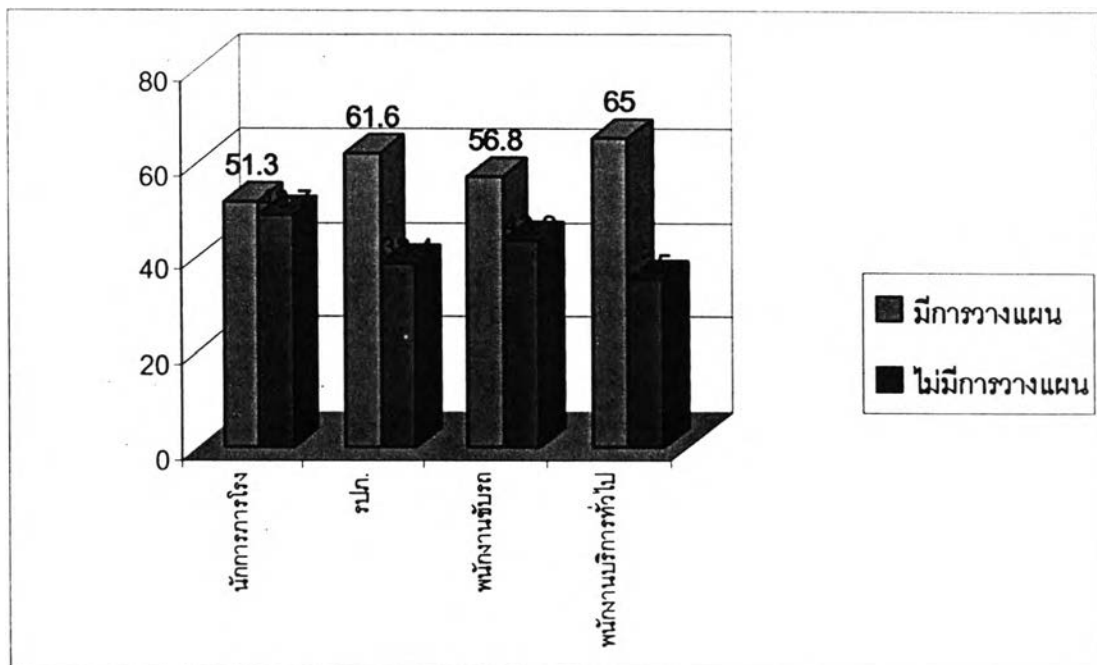
4. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอาชีพ

เมื่อพิจารณาผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอาชีพพบว่า พนักงานบริการทั่วไปมีสัดส่วนของคนที่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ พนักงานรักษาความปลอดภัยคิดเป็นร้อยละ 61.6 ถัดมาคือพนักงานขับรถร้อยละ 56.8 และนักการภารโรงมีสัดส่วนของผู้ที่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยน้อยกว่าอาชีพอื่น คิดเป็นร้อยละ 51.3 (ตารางที่ 5.55)

ตารางที่ 5.55 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
นักการภารโรง	20 (51.3)	19 (48.7)	39 (23.1)
พนักงานรักษาความปลอดภัย	45 (61.6)	28 (38.4)	73 (43.2)
พนักงานขับรถ	21 (56.8)	16 (43.2)	37 (21.9)
พนักงานบริการทั่วไป	13 (65.0)	7 (35.0)	20 (11.8)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.9 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามอาชีพ

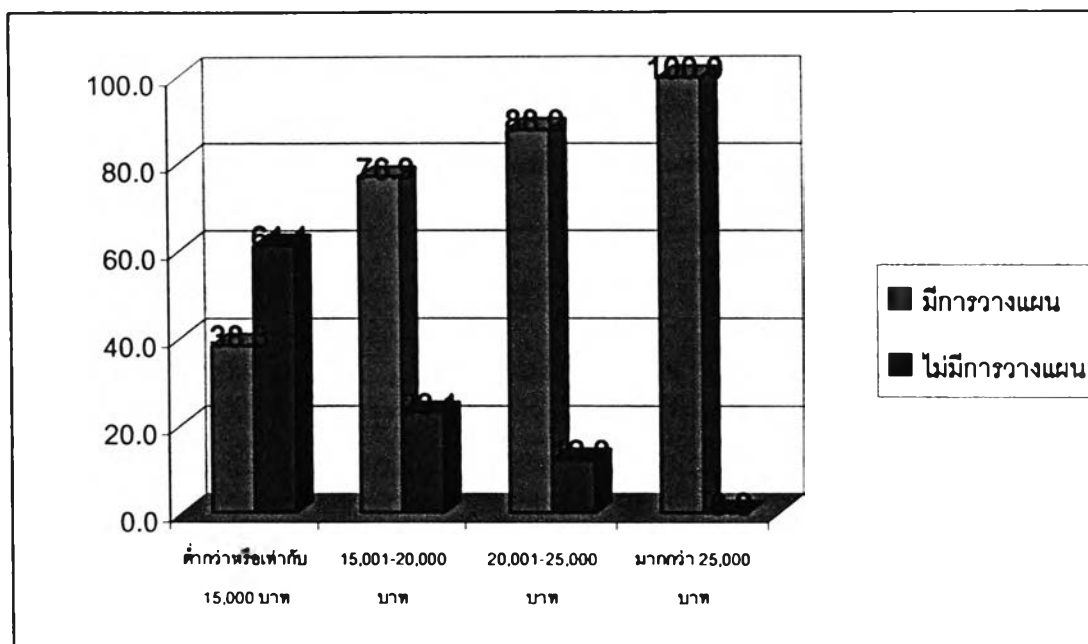
5. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้

เมื่อพิจารณาระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนพบว่า ระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนที่มากกว่า 25,000 บาท จะมีสัดส่วนของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100.0 เมื่อระดับรายได้ลดลงอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท มีผู้ที่วางแผนทางการเงินคิดเป็นร้อยละ 88.0 และเมื่อระดับรายได้ลดลงอีกอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จะมีสัดส่วนการวางแผนลดลงคิดเป็นร้อยละ 76.9 และ 38.3 ตามลำดับ โดยจากข้อมูลจะพบว่าเมื่อระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำลงสัดส่วนการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยจะลดลงด้วย ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่า การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยจะมีสัดส่วนที่ต่ำกว่ากลุ่มผู้มีรายได้สูง เนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่มักจะใช้ในการอุปโภค บริโภค ทำให้ไม่มีเงินเพียงพอที่จะเก็บไว้เพื่อวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยในอนาคต (ตารางที่ 5.56)

ตารางที่ 5.56 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน
เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามรายได้

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	36 (38.3)	58 (61.7)	94 (55.6)
15,001-20,000 บาท	30 (76.9)	9 (23.1)	39 (23.1)
20,001-25,000 บาท	22 (88.0)	3 (12.0)	25 (14.8)
มากกว่า 25,000 บาท	11 (100.0)	0 (0.0)	11 (6.5)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (169.0)

แผนภูมิที่ 5.10 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามรายได้

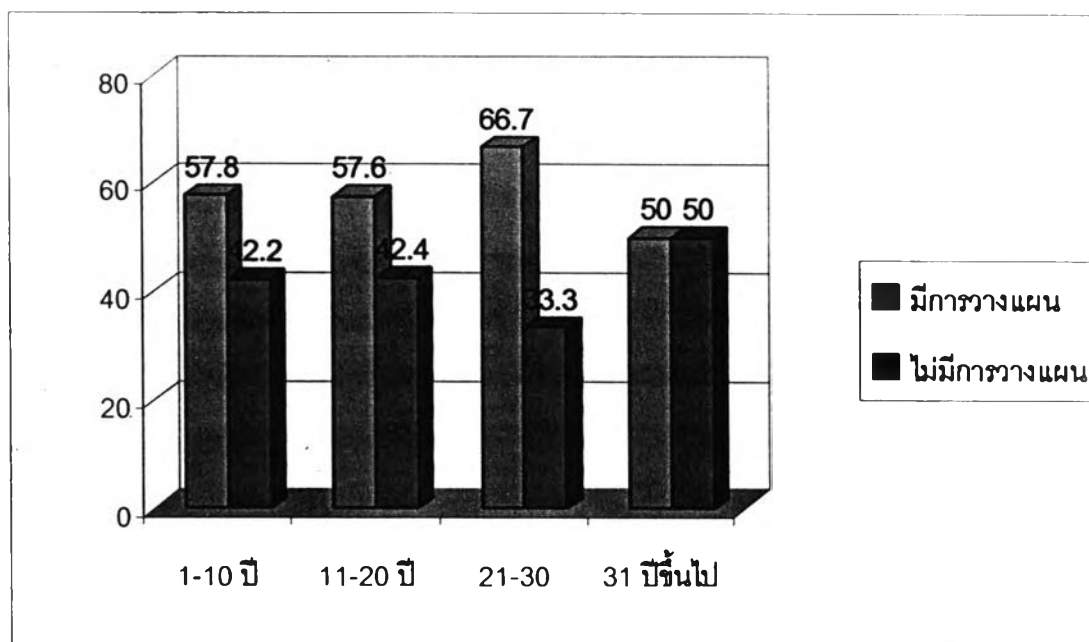
6. เปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระยะเวลาอยู่หอ

เมื่อพิจารณาระยะเวลาการพักอาศัยในหอพักสวัสดิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยเป็นระยะเวลา 21-30 ปี มีสัดส่วนการวางแผนทางการเงินสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ พักอาศัยเป็นระยะเวลา 1-10 ปี และ 11-20 ปี มีสัดส่วนของผู้ที่มีการวางแผนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 57.8 และ 57.6 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้พักอาศัยมานานกว่า 31 ปีขึ้นไป มีการวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละ 50.0 (ตารางที่ 5.57)

ตารางที่ 5.57 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามระยะเวลาอยู่หอ

ระยะเวลาอยู่หอ	มีการวางแผน	ไม่มีการวางแผน	รวม
1-10 ปี	52 (57.8)	38 (42.2)	90 (53.3)
11-20 ปี	34 (57.6)	25 (42.4)	59 (34.9)
21-30	12 (66.7)	6 (33.3)	18 (10.7)
31 ปีขึ้นไป	1 (50.0)	1 (50.0)	2 (1.2)
รวม (ร้อยละ)	99 (58.6)	70 (41.4)	169 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.11 แสดงการเปรียบเทียบผู้ที่มีการวางแผนและไม่มีการวางแผนทางการเงิน เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระยะเวลาอยู่หอ

5.4.2 สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

1. สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ 20-30 ปีพบว่า ประชากรทั้งหมดไม่มีการแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยทั้งนี้ เพราะมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนร้อยละ 66.7 และสาเหตุมาจากภาระหนี้สินด้านอื่นสูงร้อยละ 33.3

ช่วงอายุ 31-40 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเพื่อที่อยู่อาศัยเพราะมีรายได้ไม่เพียงพอ ร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ มีบ้านเป็นของตนเองแล้ว และต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง คิดเป็น ร้อยละ 15.0 มีเพียงร้อยละ 5.0 ที่มีภาระหนี้สินด้านอื่นสูง

ช่วงอายุ 41-50 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเพื่อที่อยู่อาศัยเพราะมีรายได้ไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับสองช่วงแรก คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ มีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 25.9 ถัดมาคือ ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้องและมีภาระหนี้สินด้านอื่นสูงร้อยละ 14.8

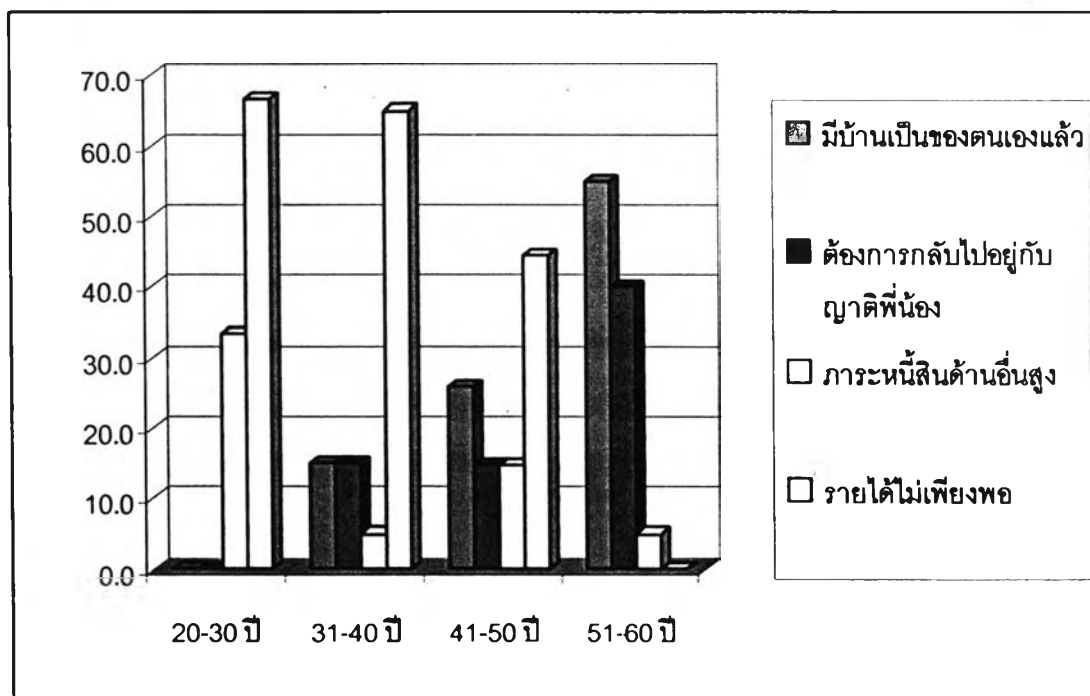
ช่วงอายุ 51-60 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเนื่องจากมีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้องร้อยละ 40.0 และมีภาระหนี้สินด้านอื่นสูง มีเพียงร้อยละ 5.0 (ตารางที่ 5.58)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ช่วงอายุ 20-30 ปี สาเหตุส่วนใหญ่ที่ไม่วางแผนเกิดจากการมีรายได้ไม่เพียงพอ แต่สัดส่วนดังกล่าวจะลดลงเมื่อมีช่วงอายุสูงขึ้น ในขณะที่สัดส่วนของการมีบ้านเป็นของตนเองแล้วจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อมีช่วงอายุที่เพิ่มขึ้นโดยในช่วงอายุ 51-60 ปี พบว่าสาเหตุหลักที่ไม่วางแผนเกิดจากการมีบ้านเป็นของตนเองแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มดังกล่าวให้ความสำคัญกับการวางแผนเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับเตรียมไว้ในอนาคตและเมื่อเกษียณอายุงาน

ตารางที่ 5.58 แสดงสาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

เหตุผล	อายุ				รวม
	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
มีบ้านเป็นของตนเองแล้ว	0 (0.0)	3 (15.0)	7 (25.9)	11 (55.0)	21 (30.0)
ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง	0 (0.0)	3 (15.0)	4 (14.8)	8 (40.0)	15 (21.4)
ภาระหนี้สินด้านอื่นสูง	1 (33.3)	1 (5.0)	4 (14.8)	1 (5.0)	7 (10.0)
รายได้ไม่เพียงพอ	2 (66.7)	13 (65.0)	12 (44.4)	0 (0.0)	27 (38.6)
รวม (ร้อยละ)	3 (100.0)	20 (100.0)	27 (100.0)	20 (100.0)	70 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.12 แสดงสาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

2. สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้ครอบครัว

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนที่ต่ำกว่า 5,000 บาท ทั้งหมดไม่มีวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยเพราะมีรายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 100.0

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท ไม่มีการวางแผนเพราะมีรายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ ภาระหนี้สินด้านอื่นสูงร้อยละ 23.8 ถัดมาร้อยละ 19.0 ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง และมีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 9.5

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ไม่วางแผนเพราะมีรายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ มีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 37.1 ถัดมาคือ ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้องร้อยละ 17.1 และภาระหนี้สินด้านอื่นสูง 5.7

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาทพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเพราะต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง 55.6 รองลงมามีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 33.3 และรายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 11.1

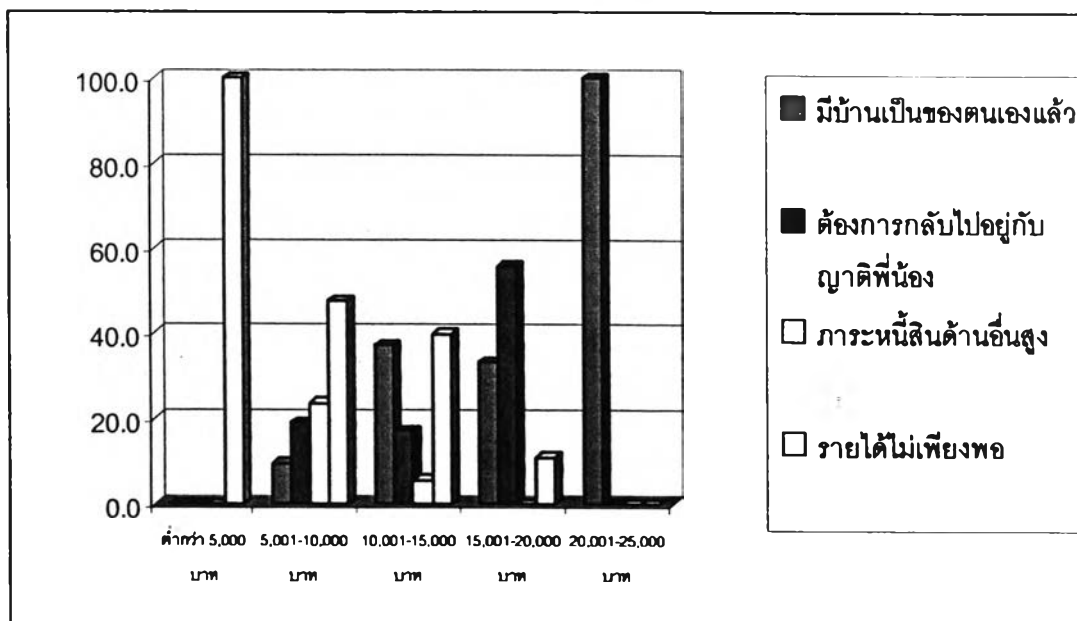
ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาทพบว่า ทั้งหมดไม่มีการวางแผนเพราะมีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 100.0 (ตารางที่ 5.59)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยคือ กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีเหตุผลหลักที่ไม่มีการวางแผนมาจากรายได้ไม่เพียงพอ ในขณะที่กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่ามีเหตุผลหลักที่ไม่วางแผนเพราะมีบ้านเป็นของตนเองแล้วหรือต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่น่าจะมีปัญหาด้านที่อยู่อาศัยในอนาคตคือกลุ่มที่มีรายได้น้อย

ตารางที่ 5.59 สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้ครอบครัว

เหตุผล	รายได้ครอบครัวต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	
มีบ้านเป็นของตนเองแล้ว	0 (0.0)	2 (9.5)	13 (37.1)	3 (33.3)	3 (100.0)	21 (30.0)
ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง	0 (0.0)	4 (19.0)	6 (17.1)	5 (55.6)	0 (0.0)	15 (21.4)
ภาระหนี้สินด้านอื่นสูง	0 (0.0)	5 (23.8)	2 (5.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (10.0)
รายได้ไม่เพียงพอ	2 (100.0)	10 (47.6)	14 (40.0)	1 (11.1)	0 (0.0)	27 (38.6)
รวม (ร้อยละ)	2 (100.0)	21 (100.0)	35 (100.0)	9 (100.0)	3 (100.0)	70 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.13 แสดงสาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้

3. สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระยะเวลาอยู่หอ

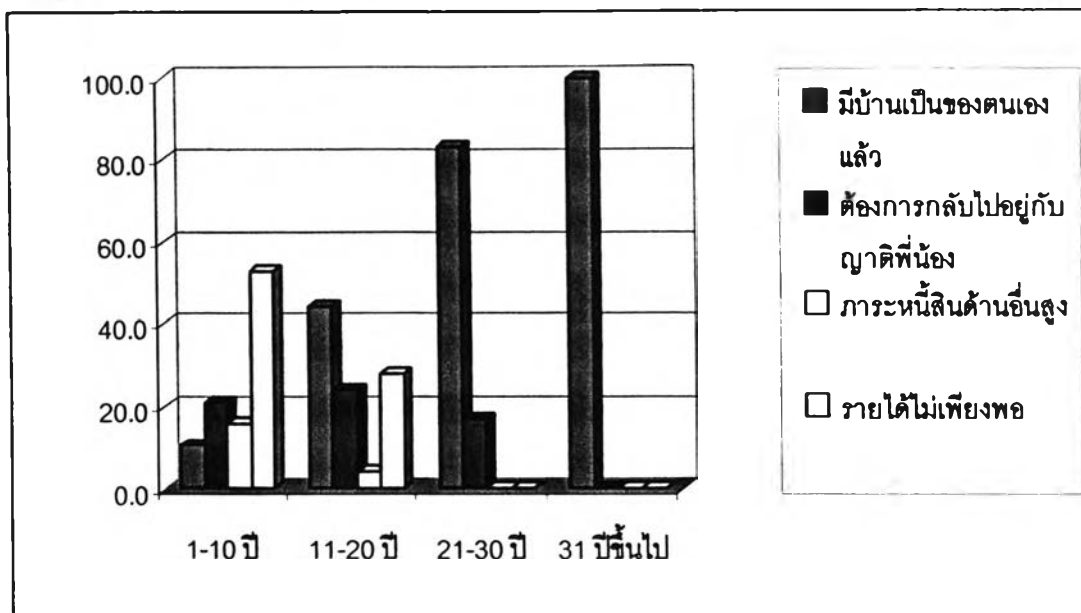
ผู้ที่พักอาศัยในหอพักเป็นระยะเวลา 1-10 ปี พบว่า สาเหตุหลักที่ไม่วางแผนมาจาก รายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 52.6 รองลงมาคือ ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้องร้อยละ 21.1 ถัดมา คือมีภาระหนี้สินด้านอื่นสูงร้อยละ 15.8 และมีบ้านเป็นของตนเองแล้วร้อยละ 10.5 สำหรับผู้ที่พักอาศัยในหอพักเป็นระยะเวลา 11-20 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเพราะมีบ้านเป็นของตนเองแล้ว ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ รายได้ไม่เพียงพอร้อยละ 28.0 ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง 24.0 และมีภาระหนี้สินด้านอื่นสูงร้อยละ 4.0 สำหรับผู้ที่พักอาศัยในหอพักมากกว่า 20 ปี พบว่าเหตุผลที่ไม่วางแผนเพราะมีบ้านเป็นของตนเองแล้ว และต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง

จะเห็นได้ว่าผู้ที่พักอาศัยในช่วง 1-10 ปีแรก ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเนื่องจากมีปัญหาด้านรายได้ไม่เพียงพอ แต่ผู้ที่พักอาศัยในหอพักสวัสดิการตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเพราะได้เตรียมที่อยู่อาศัยไว้แล้ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในช่วงแรกเป็นช่วงของการเริ่มต้นทำงานจึงทำให้มีรายได้น้อย ส่งผลให้ไม่มีความพร้อมที่จะวางแผนด้านที่อยู่อาศัยแต่เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นและได้รับสวัสดิการให้พักอาศัยในหอพักนานขึ้น จึงเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ทำให้มีเงินเหลือพอที่จะมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ เพื่อรองรับภายหลังเกษียณอายุงานซึ่งจะไม่สามารถพักอาศัยในหอพักต่อไปได้อีก (ตารางที่ 5.60)

ตารางที่ 5.60 สาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระยะเวลาอยู่หอ

เหตุผล	ระยะเวลาอยู่หอ				รวม
	1-10 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	31 ปีขึ้นไป	
มีบ้านเป็นของตนเองแล้ว	4 (10.5)	11 (44.0)	5 (83.3)	1 (100.0)	21 (30.0)
ต้องการกลับไปอยู่กับญาติพี่น้อง	8 (21.1)	6 (24.0)	1 (16.7)	0 (0.0)	15 (21.4)
ภาระหนี้สินด้านอื่นสูง	6 (15.8)	1 (4.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (10.0)
รายได้ไม่เพียงพอ	20 (52.6)	7 (28.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	27 (38.6)
รวม (ร้อยละ)	38 (100.0)	25 (100.0)	6 (100.0)	1 (100.0)	70 (100.0)

แผนภูมิที่ 5.14 แสดงสาเหตุที่ไม่วางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกระยะเวลาอยู่หอ

5.4.3 การวางแผนด้านการออม

1. การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาการออมเงินตามอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีการวางแผนทางการเงินด้านที่อยู่อาศัยให้ความสำคัญกับการออมไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุใดก็ตาม (ตารางที่ 5.61)

ตารางที่ 5.61 แสดงการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามอายุ

อายุ	การออม		รวม
	มี	ไม่มี	
31-40 ปี	30 (100.0)	0 (0.0)	30 (30.3)
41-50 ปี	40 (100.0)	0 (0.0)	40 (40.4)
51-60 ปี	29 (100.0)	0 (0.0)	29 (29.3)
รวม (ร้อยละ)	99 (100.0)	0 (0.0)	99 (100.0)

สำหรับรูปแบบการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามอายุพบว่า กลุ่มอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51-60 ปี ส่วนใหญ่จะออมเงินด้วยการฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ร้อยละ 58.8 76.9 และ 65.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ฝากออมทรัพย์กับธนาคารร้อยละ 21.6, 15.4 และ 18.2 สำหรับช่วงอายุ 31-40 ปี ลำดับถัดมาคือ เล่นแชร์ร้อยละ 11.8 ทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตร้อยละ 5.9 และอื่นๆ อีกร้อยละ 2.0 สำหรับช่วงอายุ 41-50 ปี ลำดับถัดมาคือ ออมเงินวิธีอื่นๆ ร้อยละ 3.8 ถัดมาคือ เล่นแชร์และทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ช่วงอายุ 51-60 ปี ลำดับถัดมาคือ ฝากประจำร้อยละ 6.8 ทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตร้อยละ 4.5 มีเพียงร้อยละ 2.3 ที่ออมโดยการซื้อสลากออมสินและเล่นแชร์ จะเห็นได้ว่ากลุ่มช่วงอายุ 31-50 ปี ไม่มีการออมโดยการฝากประจำแต่นิยมออมในรูปของการฝากออมทรัพย์มากกว่า สำหรับช่วงอายุ 51-60 ปี นอกจากการฝากออมทรัพย์แล้ว ยังมีคนบางส่วนที่มีการออมเงินในรูปแบบการฝากประจำด้วย (ตารางที่ 5.62)

ตารางที่ 5.62 แสดงรูปแบบการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามอายุ

รูปแบบการออม	อายุ			รวม
	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
ฝากออมทรัพย์	11 (21.6)	8 (15.4)	8 (18.2)	27 (18.4)
ฝากประจำ	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (6.8)	3 (2.0)
ซื้อสลากออมสิน	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (2.3)	1 (0.7)
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ	30 (58.8)	40 (76.9)	29 (65.9)	99 (67.3)
กรรมธรรม์ประกันชีวิต	3 (5.9)	1 (1.9)	2 (4.5)	6 (4.1)
เล่นแชร์	6 (11.8)	1 (1.9)	1 (2.3)	8 (5.4)
อื่นๆ	1 (2.0)	2 (3.8)	0 (0.0)	3 (2.0)
รวม	51 (100.0)	52 (100.0)	44 (100.0)	147 (100.0)

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการออม จำแนกตามอายุพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี มีความต้องการออมเงินเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวร้อยละ 28.8 รองลงมาออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 16.4 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 13.7 ลำดับถัดมา ออมสำหรับใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 12.3 เพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 11.0 ต้องการดอกเบี่ยและเงินปันผลเท่ากันกับการออมเพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 8.2 และออมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ อีกร้อยละ 1.4

ช่วงอายุ 41-50 ปีพบว่า ส่วนใหญ่ออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวร้อยละ 22.2 ใกล้เคียงกับการออมเพื่อเก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 21.2 ลำดับถัดมาคือ ออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ร้อยละ 17.2 ออมเพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 15.2 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 12.1 ออมไว้สำหรับใช้จ่ายยามฉุกเฉินเท่ากันกับต้องการดอกเบี่ยและเงินปันผลร้อยละ 6.1

ช่วงอายุ 51-60 ปีพบว่า ส่วนใหญ่ออมเพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 27.4 รองลงมาเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวร้อยละ 23.8 ถัดมาเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 16.7 เพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 9.5 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานเท่ากันกับเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 8.3 ต้องการดอกเบี่ยและเงินปันผลร้อยละ 6.0

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า เมื่อช่วงอายุมากขึ้นวัตถุประสงค์ในการออมจะแตกต่างกันไป โดยเมื่อช่วงอายุมากจะให้ความสำคัญกับการออมเพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือชรา ในขณะที่เมื่อช่วงอายุน้อยกว่าจะให้ความสำคัญกับการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคต ลำดับถัดมาจะให้ความสำคัญกับออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการกู้ด้านที่อยู่อาศัย(ตารางที่5.63)

ตารางที่ 5.63 แสดงวัตถุประสงค์การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามอายุ

วัตถุประสงค์การออม	อายุ			รวม
	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
ให้จ่ายยามฉุกเฉิน	9 (12.3)	6 (6.1)	7 (8.3)	22 (8.6)
เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน	10 (13.7)	12 (12.1)	7 (8.3)	29 (11.3)
ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล	6 (8.2)	6 (6.1)	5 (6.0)	17 (6.6)
รายจ่ายในอนาคตของครอบครัว	21 (28.8)	22 (22.2)	20 (23.8)	63 (24.6)
เพื่อที่อยู่อาศัย	6 (8.2)	15 (15.2)	8 (9.5)	29 (11.3)
เก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา	8 (11.0)	21 (21.2)	23 (27.4)	52 (20.3)
เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน	12 (16.4)	17 (17.2)	14 (16.7)	43 (16.8)
อื่นๆ	1 (1.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.4)
รวม (ร้อยละ)	73 (100.0)	99 (100.0)	84 (100.0)	256 (100.0)

2. การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

เมื่อพิจารณาการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยทั้งหมด มีการออมเงินในปัจจุบัน ร้อยละ 100.0 โดยมีรูปแบบการออมแตกต่างกันตามระดับรายได้ดังนี้

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาทมีการออมเพียง 3 รูปแบบ คือ ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์ ร้อยละ 80.0 รองลงมาออมโดยการฝากออมทรัพย์เท่ากับทำ กรรมธรรม์ประกันชีวิตร้อยละ 10.0

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาทส่วนใหญ่ฝากสหกรณ์ ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาออมโดยการฝากออมทรัพย์กับธนาคารร้อยละ 17.5 เล่นแชร์ร้อยละ 5.0 ฝากประจำเท่ากับซื้อสลากออมสินและกรรมธรรม์ประกันชีวิตร้อยละ 2.5

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาทส่วนใหญ่ออมเงินโดย ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์ ร้อยละ 73.2 รองลงมาออมโดยการฝากออมทรัพย์กับธนาคารร้อยละ 12.2 ทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตเท่ากับเล่นแชร์ร้อยละ 4.9 และฝากประจำเท่ากับออมเงินโดยวิธี อื่นๆอีกร้อยละ 2.4

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาทพบว่า ส่วนใหญ่ออมเงิน กับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์ ร้อยละ 64.7 รองลงมาฝากออมทรัพย์กับธนาคารร้อยละ 23.5 ถัดมา ออมเงินด้วยวิธีอื่น ๆ ร้อยละ 5.9 ฝากประจำเท่ากับเล่นแชร์ร้อยละ 2.9

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาทพบว่าส่วนใหญ่มีรูปแบบการ ออมเงินคล้ายกับระดับรายได้ที่ต่ำกว่าโดยมากจะออมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์ และฝาก ออมทรัพย์กับธนาคารร้อยละ 50.0 และ 27.3 ตามลำดับ ถัดมาออมเงินโดยการ เล่นแชร์ร้อยละ 13.6 และทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตร้อยละ 9.1(ตารางที่ 5.64)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าทุกระดับรายได้มีรูปแบบการออมเงินที่เหมือนกันโดยส่วนใหญ่ นิยมออมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มากที่สุด รองลงมาคือฝากออมทรัพย์กับธนาคาร

ตารางที่ 5.64 รูปแบบการออมเงินในปัจจุบันจำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รูปแบบการออม	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน					รวม
	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	มากกว่า 25,000 บาท	
ฝากออมทรัพย์	1 10.0	7 17.5	5 12.2	8 23.5	6 27.3	27 18.4
ฝากประจำ	0 0.0	1 2.5	1 2.4	1 2.9	0 0.0	3 2.0
ซื้อสลากออมสิน	0 0.0	1 2.5	0 0.0	0 0.0	0 0.0	1 0.7
ฝากสหกรณ์ ออมทรัพย์จุฬาฯ	8 80.0	28 70.0	30 73.2	22 64.7	11 50.0	99 67.3
กรมธรรม์ ประกันชีวิต	1 10.0	1 2.5	2 4.9	0 0.0	2 9.1	6 4.1
เล่นแชร์	0 0.0	2 5.0	2 4.9	1 2.9	3 13.6	8 5.4
อื่นๆ	0 0.0	0 0.0	1 2.4	2 5.9	0 0.0	3 2.0
รวม	10 100.0	40 100.0	41 100.0	34 100.0	22 100.0	147 100.0

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการออมเงินพบว่า มีความแตกต่างกันตามระดับรายได้ โดยรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาทส่วนใหญ่มีกลุ่มออมเพื่อเป็นรายจ่ายในขนาดของครอบครัวร้อยละ 31.3 รองลงมาออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 25.0 เพื่อที่อยู่อาศัยเท่ากับเพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 18.8 และเพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 6.3

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ส่วนใหญ่ต้องการเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 23.5 เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวเท่ากับเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 22.1 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานเท่ากับเก็บใช้จ่ายยามฉุกเฉินและเพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 8.8 มีเพียงร้อยละ 5.9 ที่ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล

ระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัว รองลงมาเพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา ถัดมาจะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันตามแต่ละระดับรายได้ ดังนี้

สำหรับรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ถัดมาออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน เพื่อที่อยู่อาศัยเท่ากับเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล และอื่นๆ ตามลำดับ

สำหรับรายได้ครอบครัวระหว่าง 20,001-25,000 บาท ลำดับถัดมาจากสองอันดับแรกจะออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน เพื่อที่อยู่อาศัย เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน ใช้จ่ายยามฉุกเฉินเท่ากับต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล ตามลำดับ

ส่วนระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท ออมเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน เป็นหลักประกันในการกู้เงิน ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เพื่อที่อยู่อาศัย ต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล ตามลำดับ (ตารางที่ 5.65)

ตารางที่ 5.65 แสดงวัตถุประสงค์การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

วัตถุประสงค์การออม	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน					รวม
	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	มากกว่า 25,000 บาท	
ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	0 (0.0)	6 (8.8)	7 (8.6)	6 (10.2)	3 (9.4)	22 (8.6)
เพื่อการศึกษาของบุตร หลาน	1 (6.3)	6 (8.8)	10 (12.3)	7 (11.9)	5 (15.6)	29 (11.3)
ต้องการดอกเบี้ยและ เงินปันผล	0 (0.0)	4 (5.9)	6 (7.4)	6 (10.2)	1 (3.1)	17 (6.6)
เป็นรายจ่ายในอนาคต ของครอบครัว	5 (31.3)	15 (22.1)	21 (25.9)	12 (20.3)	10 (31.3)	63 (24.6)
เพื่อที่อยู่อาศัย	3 (18.8)	6 (8.8)	10 (12.3)	8 (13.6)	2 (6.3)	29 (11.3)
เก็บไว้ในยามเจ็บป่วย หรือยามชรา	3 (18.8)	16 (23.5)	15 (18.5)	11 (18.6)	7 (21.9)	52 (20.3)
เป็นหลักประกันในการ กู้เงิน	4 (25.0)	15 (22.1)	11 (13.6)	9 (15.3)	4 (12.5)	43 (16.8)
อื่นๆ	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (1.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.4)
รวม (ร้อยละ)	16 (100.0)	68 (100.0)	81 (100.0)	59 (100.0)	32 (100.0)	256 (100.0)

3. การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยทั้งหมด มีการออมเงินในปัจจุบันร้อยละ 100.0 โดยมีรูปแบบการออมแตกต่างกันตามระดับระดับการศึกษา ดังนี้

ระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ออมโดยการฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ร้อยละ 72.6 รองลงมาฝากออมทรัพย์ร้อยละ 16.7 ถัดมาออมโดยการเล่นแชร์ร้อยละ 4.8 ทำกรรมกรรมประกันชีวิตร้อยละ 3.6 ฝากประจำและออมโดยวิธีอื่นๆ อีกร้อยละ 1.2

ระดับอาชีวศึกษามีการออมเพียงรูปแบบเดียวคือ การฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ร้อยละ 100.0

ระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ออมโดยการฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ร้อยละ 58.3 รองลงมาฝากออมทรัพย์ร้อยละ 20.8 ถัดมาเล่นแชร์เท่ากับทำกรรมกรรมประกันชีวิตร้อยละ 6.3 ฝากประจำร้อยละ 4.2 มีเพียงร้อยละ 2.1 ออมโดยการซื้อสลากออมสินและออมวิธีอื่นๆ

ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าส่วนใหญ่จะฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาฝากออมทรัพย์ร้อยละ 25.0 และเล่นแชร์เท่ากับออมด้วยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 8.3 (ตารางที่ 5.66)

ตารางที่ 5.66 แสดงรูปแบบการออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามระดับการศึกษา

รูปแบบการออม	ระดับการศึกษา				รวม
	ประถมศึกษา	อาชีวศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	
ฝากออมทรัพย์	14	0	10	3	27
	16.7	0.0	20.8	25.0	18.4
ฝากประจำ	1	0	2	0	3
	1.2	0.0	4.2	0.0	2.0
ซื้อสลากออมสิน	0	0	1	0	1
	0.0	0.0	2.1	0.0	0.7
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาฯ	61	3	28	7	99
	72.6	100.0	58.3	58.3	67.3
กรรมกรรมประกันชีวิต	3	0	3	0	6
	3.6	0.0	6.3	0.0	4.1
เล่นแชร์	4	0	3	1	8
	4.8	0.0	6.3	8.3	5.4
อื่นๆ	1	0	1	1	3
	1.2	0.0	2.1	8.3	2.0
รวม	84	3	48	12	147
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการออม จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

ระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวร้อยละ 23.7 ซึ่งใกล้เคียงการออมเพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 23.1 ถัดมาออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 17.9 เพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 11.5 ใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 9.0 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 8.3 และต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผลร้อยละ 6.4

ระดับอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อเก็บไว้เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัว ร้อยละ 27.3 รองลงมาต้องการเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราเท่ากับเพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 18.2 ลำดับถัดมาเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เป็นหลักประกันในการกู้เงิน ต้องการดอกเบี่ยและเงินปันผลและอื่นๆร้อยละ 9.1 ไม่มีการออมเพื่อที่อยู่อาศัย

ระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อเก็บไว้เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัว ร้อยละ 26.0 รองลงมาต้องการเก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 17.8 ลำดับถัดมาเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 15.1 เพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 13.7 เพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 12.3 ต้องการดอกเบี่ยและเงินปันผลร้อยละ 8.2 และใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 6.8

ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อเก็บไว้เป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวเท่ากับเพื่อการศึกษาของบุตรหลานร้อยละ 25.0 รองลงมาเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 18.8 เพื่อที่อยู่อาศัยและใช้จ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 12.5 เก็บไว้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชราร้อยละ 6.3 (ตารางที่ 5.67)

จะเห็นได้ว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จะให้ความสำคัญกับการออมเพื่อการศึกษาของบุตรหลานเป็นอันดับหนึ่งเท่ากับการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคต ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่ยังจบการศึกษาในระดับอื่นๆ ที่ให้ความสำคัญกับการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตเพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 5.67 แสดงวัตถุประสงค์การออมเงินในปัจจุบัน จำแนกตามระดับการศึกษา

วัตถุประสงค์ การออม	ระดับการศึกษา				รวม
	ประถมศึกษา	อาชีวศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	
ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	14 (9.0)	1 (9.1)	5 (6.8)	2 (12.5)	22 (8.6)
เพื่อการศึกษาของ บุตรหลาน	13 (8.3)	2 (18.2)	10 (13.7)	4 (25.0)	29 (11.3)
ต้องการดอกเบี้ย และเงินปันผล	10 (6.4)	1 (9.1)	6 (8.2)	0 (0.0)	17 (6.6)
เป็นรายจ่ายใน อนาคตของ ครอบครัว	37 (23.7)	3 (27.3)	19 (26.0)	4 (25.0)	63 (24.6)
เพื่อที่อยู่อาศัย	18 (11.5)	0 (0.0)	9 (12.3)	2 (12.5)	29 (11.3)
เก็บไว้ในยาม เจ็บป่วย/ยามชรา	36 (23.1)	2 (18.2)	13 (17.8)	1 (6.3)	52 (20.3)
เป็นหลักประกันใน การกู้เงิน	28 (17.9)	1 (9.1)	11 (15.1)	3 (18.8)	43 (16.8)
อื่นๆ	0 (0.0)	1 (9.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.4)
รวม (ร้อยละ)	156 (100.0)	11 (100.0)	73 (100.0)	16 (100.0)	256 (100.0)

5.4.4 การวางแผนด้านการกู้

1. การวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาการวางแผนบริหารจัดการที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุพบว่า ในทุกช่วงอายุมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยคนส่วนใหญ่มีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ โดยเฉพาะช่วง 41-50 ปี มีการวางแผนด้านการกู้คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ ช่วง 51-60 ปี วางแผนโดยการกู้ร้อยละ 96.6 และช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 93.3 มีเพียงส่วนน้อยที่มีการวางแผนบริหารจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินสด โดยส่วนใหญ่ผู้ที่มีการวางแผนจัดการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเงินสด มักวางแผนที่จะปรับปรุงหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่มีอยู่แล้ว (ตารางที่ 5.68)

ตารางที่ 5.68 แสดงการวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

วิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัย	อายุ			รวม
	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	
เป็นเงินกู้	28 (93.3)	40 (100.0)	28 (96.6)	96 (97.0)
เป็นเงินสด	2 (6.7)	0 (0.0)	1 (3.4)	3 (3.0)
รวม (ร้อยละ)	30 (100.0)	40 (100.0)	29 (100.0)	99 (100.0)

2. การวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

เมื่อพิจารณาการวางแผนบริหารจัดการที่อยู่อาศัย จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนพบว่า ระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท และระดับรายได้ 20,001-25,000 บาท มีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ร้อยละ 100.0

ระดับรายได้ 10,001-15,000 บาท ส่วนใหญ่มีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ร้อยละ 96.4 และมีเพียงร้อยละ 3.6 ที่มีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินสด

ระดับรายได้ 15,001-20,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท ส่วนใหญ่มีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ร้อยละ 96.7 และ 90.9 ตามลำดับ และมีวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินสดร้อยละ 3.3 และ 9.1 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าเมื่อมีระดับรายได้ที่สูงขึ้นจะมีการวางแผนวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินสดมากกว่าในระดับรายได้ที่ต่ำ (ตารางที่ 5.69)

ตารางที่ 5.69 แสดงการวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัยจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

วิธีการเพื่อที่อยู่อาศัย	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน					รวม
	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	มากกว่า 25,000 บาท	
เป็นเงินกู้	8 (100.0)	27 (96.4)	29 (96.7)	22 (100.0)	10 (90.9)	96 (97.0)
เป็นเงินสด	0 (0.0)	1 (3.6)	1 (3.3)	0 (0.0)	1 (9.1)	3 (3.0)
รวม (ร้อยละ)	8 (100.0)	28 (100.0)	30 (100.0)	22 (100.0)	11 (100.0)	99 (100.0)

3. การวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาการวางแผนวิธีการจัดการเพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าในระดับอาชีวศึกษา และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าจะมีการวางแผนจัดการเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ร้อยละ 100.0

สำหรับระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยส่วนใหญ่มีการวางแผนจัดการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเงินกู้ร้อยละ 96.7 และ 96.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 3.3 และ 3.6 เท่านั้นที่วางแผนจัดการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเงินสด (ตารางที่ 5.70)

ตารางที่ 5.70 แสดงการวางแผนด้านการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย จำแนกตามระดับการศึกษา

วิธีการ เพื่อที่อยู่อาศัย	ระดับการศึกษา				รวม
	ประถมศึกษา	อาชีวศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	
เป็นเงินกู้	59 (96.7)	3 (100.0)	27 (96.4)	7 (100.0)	96 (97.0)
เป็นเงินสด	2 (3.3)	0 (0.0)	1 (3.6)	0 (0.0)	3 (3.0)
รวม (ร้อยละ)	61 (100.0)	3 (100.0)	28 (100.0)	7 (100.0)	99 (100.0)

5.4.5 การวางแผนด้านการลงทุน

1. การวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการลงทุน โดยเฉพาะในช่วงอายุ 41-50 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีการวางแผนด้านการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 100.0

สำหรับช่วงอายุ 31-40 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนด้านการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 96.7 มีเพียงร้อยละ 3.3 ที่มีการวางแผนด้านการลงทุน

ส่วนช่วงอายุ 41-50 ปี พบว่าร้อยละ 96.6 มีการวางแผนด้านการลงทุน ส่วนอีกร้อยละ 3.4 มีการวางแผนด้านการลงทุน (ตารางที่ 5.71)

ตารางที่ 5.71 แสดงการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามอายุ

อายุ	การลงทุน		รวม
	มี	ไม่มี	
31-40 ปี	1 (3.3)	29 (96.7)	30 (30.3)
41-50 ปี	0 (0.0)	40 (100.0)	40 (40.4)
51-60 ปี	1 (3.4)	28 (96.6)	29 (29.3)
รวม	2	97	99
(ร้อยละ)	(2.0)	(98.0)	(100.0)

2. การวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

เมื่อพิจารณาการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 25,000 บาทเท่านั้น ที่ให้ความสนใจในการวางแผนด้านการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ส่วนอีกร้อยละ 81.8 ไม่สนใจวางแผนด้านการลงทุน จากข้อมูลจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีระดับรายของครอบครัวได้ต่ำกว่า 25,000 บาท ไม่ให้ความสนใจด้านการลงทุนเลย คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจวางแผนด้านการลงทุน (ตารางที่ 5.72)

ตารางที่ 5.72 แสดงการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	การลงทุน		รวม
	มี	ไม่มี	
5,001-10,000 บาท	0 (0.0)	8 (100.0)	8 (8.1)
10,001-15,000 บาท	0 (0.0)	28 (100.0)	28 (28.3)
15,001-20,000 บาท	0 (0.0)	30 (100.0)	30 (30.3)
20,001-25,000 บาท	0 (0.0)	22 (100.0)	22 (22.2)
มากกว่า 25,000 บาท	2 (18.2)	9 (81.8)	11 (11.1)
รวม	2	97	99
(ร้อยละ)	(2.0)	(98.0)	(100.0)

3. การวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ระดับอาชีวศึกษาและระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าไม่ให้ความสนใจด้านการลงทุนเลย ในขณะที่ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาให้ความสนใจในการวางแผนด้านการลงทุนร้อยละ 1.6 และ 3.6 ตามลำดับ ซึ่งถือเป็นส่วนน้อยที่ให้ความสนใจการวางแผนด้านการลงทุน (ตารางที่ 5.73)

ตารางที่ 5.73 แสดงการวางแผนด้านการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การลงทุน		รวม
	มี	ไม่มี	
ประถมศึกษา	1 (1.6)	60 (98.4)	61 (61.6)
อาชีวศึกษา	0 (0.0)	3 (100.0)	3 (3.0)
มัธยมศึกษา	1 (3.6)	27 (96.4)	28 (28.3)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	0 (0.0)	7 (100.0)	7 (7.1)
รวม	2 (2.0)	97 (98.0)	99 (100.0)